

The Analysis of Factors Influencing the Development of Student Sports

A. Monsef^{*1}, M. Namvar², M. Moradi Doliskani³, S. Jalilian⁴

¹ Department of Educational Sciences, Hakim Ferdowsi Campus of Alborz, Farhangian University, Karaj, Iran

² Department of Physical Education Sciences, Shahid Modarres Kurdistan Campus, Farhangian University, Sanandaj, Iran

³ Department of Educational Sciences, Hakim Ferdowsi Campus of Alborz, Farhangian University, Karaj, Iran

⁴ Physical Education Specialist, Hakim Ferdowsi Campus of Alborz, Farhangian University, Karaj, Iran

ABSTRACT

Received: 5 October 2024

Reviewed: 1 November 2024

Revised: 17 November 2024

Accepted: 5 December 2024

KEYWORDS:

Development

Student Sport

Delphi technique

Background and Objectives: The aim of this research was to identify the factors influencing the development of student sports. This study, both theoretical and applied in nature, was conducted using an exploratory mixed-method approach. The qualitative phase consisted of three main sections: a literature review, semi-structured interviews with experts and specialists in the field of student sports, and finally, the application of the Delphi technique to reach theoretical consensus. The sampling method for interview participants was purposive, and data were collected through fieldwork.

Methods: The data collection instrument in the qualitative phase was semi-structured interviews, which continued until theoretical saturation was reached, with a total of 24 interviews conducted. The statistical sample of this study included directors and experts from the Physical Education and Health Department of the Ministry of Education, the Student Sports Federation, and the Physical Education and Health Departments of provincial education offices, as well as directors and experts from provincial Departments of Sports and Youth, physical education teachers, university faculty members in physical education, and sports management experts.

Findings: After reviewing the literature, 84 indicators related to the factors influencing the development of student sports were identified. During the coding phase, these indicators were categorized into five domains: education, infrastructure and facilities, financial support and resources, culture and societal attitudes, and policies and planning. These indicators were then presented to the 24 members of the Delphi group over the course of three rounds to reach theoretical consensus. Ultimately, 50 indicators were agreed upon by the Delphi group.

Conclusion: Based on the results of this study, key factors to consider in the development of student sports include financial support for student sports, attention to standard sports facilities in schools, providing opportunities for the expression of talents and abilities, increasing physical education hours in the curriculum, and comprehensive support from both private and public sectors for student sports, among other considerations.

* Corresponding author

✉ a.monsef@cfu.ac.ir

NUMBER OF REFERENCES

31

NUMBER OF FIGURES

0

NUMBER OF TABLES

9

COPYRIGHTS

©2024 The author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, as long as the original authors and source are cited. No permission is required from the authors or the publishers.

تحلیل عوامل مؤثر بر توسعه ورزش دانش آموزی

علی منصف^{۱*}، مجید نامور^۲، مرتضی مرادی دولیسکانی^۳، سجاد جلیلیان^۴^۱ گروه علوم تربیتی، پردیس حکیم فردوسی البرز، دانشگاه فرهنگیان، کرج، ایران^۲ گروه تربیت بدنی، پردیس شهید مدرس کردستان، دانشگاه فرهنگیان، سنندج، ایران^۳ گروه علوم تربیتی، پردیس حکیم فردوسی البرز، دانشگاه فرهنگیان، کرج، ایران^۴ کارشناس تربیت بدنی، پردیس حکیم فردوسی البرز، دانشگاه فرهنگیان، کرج، ایران

چکیده

پیشینه و اهداف: هدف از این پژوهش شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه ورزش دانش آموزی بود. این پژوهش از لحاظ هدف نظری و کاربردی که به روش آمیخته اکتشافی انجام شد. مرحله کیفی شامل سه بخش مطالعه پیشینه، مصاحبه نیمه ساختاریافته با کارشناسان و خبرگان در حوزه ورزش دانش آموزی و در نهایت استفاده از تکنیک دلفی جهت رسیدن به اجماع نظری بود. نمونه‌گیری افراد مصاحبه شونده، از نوع هدفمند انجام شد.

روش‌ها: داده‌ها به شکل میدانی جمع‌آوری گردید. ابزار جمع‌آوری داده‌ها در بخش کیفی، مصاحبه نیمه ساختاریافته بود و تا رسیدن به مرحله اشباع نظری ادامه یافت که ۲۴ مصاحبه انجام شد. نمونه آماری این تحقیق را، مدیران و کارشناسان اداره کل تربیت بدنی و سلامت وزارت آموزش و پرورش، فدراسیون ورزش‌های دانش‌آموزی و ادارات کل تربیت بدنی و سلامت آموزش و پرورش در استان‌ها، به همراه مدیران و کارشناسان ادارات کل ورزش و جوانان استان‌ها، معلمان تربیت بدنی، اساتید تربیت بدنی در دانشگاه‌ها و کارشناسان مدیریت ورزشی، تشکیل دادند.

یافته‌ها: بعد از مطالعه پیشینه ۸۴ گویه از عوامل مؤثر توسعه ورزش دانش آموزی شناسایی گردید که در مرحله کدگذاری در ۵ حیطه (آموزش و پرورش، زیرساخت‌ها و امکانات، حمایت‌های مالی و منابع، فرهنگ و نگرش جامعه، سیاست‌ها و برنامه‌ریزی طبقه‌بندی شدند و برای اجماع نظری در اختیار ۲۴ نفر اعضای گروه دلفی در ۳ دور قرار گرفت که در نهایت ۵۰ گویه مورد توافق گروه دلفی بودند.

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج این پژوهش از جمله عواملی که باید در توسعه ورزش دانش آموزی مد نظر قرار بگیرد شامل حمایت مالی از ورزش دانش آموزی، توجه به فضاهای ورزشی استاندارد در مدارس، فراهم کردن فرصت جهت بروز استعدادها و توانایی‌ها، افزایش ساعات تربیت بدنی در برنامه درسی و حمایت همه جانبه بخش خصوصی و دولتی از ورزش دانش آموزی و مواردی دیگر می‌باشد.

تاریخ دریافت: ۱۴ مهر ۱۴۰۳

تاریخ داوری: ۱۱ آبان ۱۴۰۳

تاریخ اصلاح: ۲۷ آبان ۱۴۰۳

تاریخ پذیرش: ۱۵ آذر ۱۴۰۳

واژگان کلیدی:

توسعه

ورزش دانش آموزی

روش دلفی

*نویسنده مسئول

a.monsef@cfu.ac.ir

مقدمه

آموزش و پرورش به عنوان محور توسعه پایدار، وظیفه تربیت نیروی انسانی ماهر جهت کار و تلاش در بازار پر رقابت جهانی و تداوم آموزش آنها را به همراه سایر نهادها و سازمانها به عهده دارد و در عین حال، مأموریت خطیر آماده کردن نسل جوان برای زندگی در قرن بیست و یکم و آموزش مهارت‌های زندگی در ابعاد مختلف را عهده دار است [۱]. قرن بیست و یکم، با چالش‌های خلاق، منعطف و برانگیز همراه است. آموزش و پرورش در قرن بیست و یکم، با دنیایی در حال تغییر با سرعت بالا مواجه است که مسائل تازه و پیچیده‌ای را مطرح می‌کند. در جامعه مدرن، رویکردهای مختلفی برای آموزش وجود دارد که هر کدام، نقشی را در راستای شناخت و فهم آموزش و پرورش ایفا می‌کنند. این رویکردها بر اساس شرایط کلان سیاسی، اقتصادی و اجتماعی-فرهنگی متمایز می‌شوند.

هر یک از این رویکردها نوع خاصی از ارتباط بین آموزش و پرورش و جامعه را مطرح می‌کند که بر اساس تأکید بر یک بعد اصلی و تعیین‌کننده شکل گرفته است. نیاز به توقف پیروی از روزمرگی، و توجه به نسل جدید دانش‌آموزان که کنجکاو و تشنه شناخت هستند،

اهمیت زیادی دارد [۲].

با توجه به اینکه دانش‌آموزان، سفیران آینده کشورها هستند، مدیریت و برنامه‌ریزی برای آینده آنان ضروری است. درخواست از جوامع مختلف برای بهبود مدارس پیچیده‌تر شده و در برخی کشورها، مدارس به عنوان محیطی برای یادگیری تعریف شده‌اند که توانایی پاسخ به انتظارات اجتماعی بالاتر را دارند [۳].

یکی از مهم‌ترین عوامل توسعه و تربیت افراد در جامعه، نهادینه‌سازی تربیت بدنی و توسعه ورزش دانش‌آموزی است. این عامل می‌تواند واکنشی مناسب به شرایط اجتماعی مدرن باشد. مشارکت در عرصه‌های گوناگون آموزش و پرورش اهمیت بسیاری دارد و ورزش نیز از این قاعده مستثنی نیست. مشارکت نوعی پیوند چندسویه، سازنده و سودمند میان افراد است که در آن به اصل برابری انسان‌ها توجه می‌شود. مشارکت در عرصه‌های گوناگون، به‌ویژه در آموزش و پرورش، دارای اهمیت و ضرورت فراوانی است [۴]. مشارکت در ورزش می‌تواند زمینه پذیرش و حمایت اجتماعی را فراهم آورد [۵]. مزایای مشارکت منظم در ورزش کاملاً ثابت شده است؛ تشویق بیشتر به مشارکت ورزشی نوجوانان و تلاش برای اطمینان از فعالیت‌های بدنی

مادام‌العمر، از مزایای ورزش دانش‌آموزی و ورزش در مدارس است که منجر به توسعه استراتژی‌های پیروی از ورزش می‌گردد [۶]. ورزش دانش‌آموزی مقوله‌ای است که در هر اجتماعی جایگاه ویژه‌ای دارد و نقش آن در شکوفایی استعدادها و مختلف افراد و متعاقب آن تقویت و افزایش ظرفیت‌های جسمانی و ذهنی افراد انکارناپذیر است. مطالعات خارجی عمدتاً بر توسعه مشارکت ورزشی دانش‌آموزان تمرکز کرده‌اند و یا توسعه ورزش دانش‌آموزی را به‌عنوان بخشی از چارچوب یا مدل توسعه ورزش در نظر گرفته‌اند. راستوگی و شرما (۲۰۱۷) با بررسی وضعیت توسعه تربیت‌بدنی در مدارس کشورهای مختلف بیان کردند که اگرچه در اکثر کشورها شیوه‌ها و برنامه‌های مثبتی در زمینه توسعه ورزش مدارس وجود دارد، اما با این حال، برنامه منسجم و یکپارچه‌ای به منظور توسعه ورزش در مدارس مشاهده نمی‌شود و شواهد زیادی از شکست برنامه‌های توسعه ورزش در مدارس وجود دارد. اثرات مثبت ورزش در درجه اول از طریق فعالیت بدنی حاصل می‌شود و از آنجا که فعالیت بدنی به طور فزاینده‌ای به صورت سازمان‌یافته انجام می‌شود نقش ورزش مدارس در جامعه برای سلامت عمومی اهمیت بیشتری پیدا کرده است. امروزه گرایش دانش‌آموزان به ورزش کاهش یافته است، اما همچنان بخش وسیعی از ورزش در اکثر کشورها به ورزش مبتنا اختصاص دارد [۷]. به نظر می‌آید که توجه به ورزش و تربیت‌بدنی در جمعیت دانش‌آموزی، مهم‌ترین رویکرد کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه در جهان است [۸]. در ایران، با وجود معاونت تربیت‌بدنی در وزارت آموزش و پرورش، متأسفانه شاهدیم که وضعیت ورزش آموزشی کشور در مقایسه با کشورهای پیشرفته جهان چندان مطلوب نیست و اهمیت توسعه ورزش در مدارس و تأثیر شگرف آن بر توسعه ورزش همگانی و ورزش قهرمانی هنوز مغفول واقع شده است. گرچه طی سال‌های اخیر، اقدامات و برنامه‌های نسبتاً خوبی در جهت افزایش سلامت جسمی و روحی در میان دانش‌آموزان کشور اجرا شده است اما باید گفت که هنوز تا رسیدن به استانداردهای جهانی فاصله زیادی وجود دارد.

ساختار توسعه ورزش در ایران به صورت هرم و از چهار حوزه اصلی تشکیل شده است. در این ساختار که فرآیند توسعه ورزش از قاعده هرم آغاز می‌شود، ورزش تربیتی (ورزش مدارس و دانشگاه) در قاعده قرار دارد. پس از آن به ترتیب ورزش همگانی (فعالیت جسمانی بدون محدودیت برای همه)، سپس ورزش قهرمانی (ورزش مدال‌آور ملی) و در نهایت ورزش حرفه‌ای (درآمدزایی باشگاه‌ها و ورزشکاران) است که در رأس هرم قرار دارد. ورزش دانش‌آموزی با متولی‌گری وزارت آموزش و پرورش، زیرمجموعه ورزش تربیتی یا آموزشی است که در طبقه زیرین جای دارد [۹]. امروزه نقش ورزش مدارس در جامعه برای سلامت عمومی اهمیت بیشتری پیدا کرده است [۱۰]. همچنین قرار گرفتن در معرض محیط‌های مساعد از جمله مدارس، با عادات سالم در کودکان و نوجوانان همراه است. مدرسه، یک کانال مهم برای افزایش فعالیت در دوران کودکی و نوجوانی است. ورزش مدارس در

نگاه اول تمایل به اجبار در مشارکت ورزشی دارد [۱۱]. در مدرسه، وضعیت جسمی و روحی دانش‌آموزان به روشی سالم توسعه می‌یابد. مدرسه باید به پرورش دانش‌آموزان با علاقه‌های مختلف ورزشی بپردازد که این نشان‌دهنده ویژگی‌های متنوع فعالیت‌های ورزش دانش‌آموزی است [۱۲]. تحقیقات نشان می‌دهد که ارتقاء فعالیت بدنی مبتنی بر مدرسه در کودکان و نوجوانان باعث ایجاد افزایش قابل توجهی در اثربخشی ذهنی [۱۳]، رشد و شناسایی نخبگان در دو حیطه ورزش و تحصیل [۱۴]، گسترش مؤلفه‌های سلامت ذهنی و به‌خصوص مؤلفه‌های بهزیستی رشد [۱۵]، رفع خستگی عصبی و یادگیری دانش فرهنگی [۱۶]، و ظرفیت‌سازی مبتنی بر ورزش برای جوانان در جامعه می‌گردد [۱۷]. همچنین، شرکت در ورزش در دوران کودکی، سلامت روان را در بزرگسالی پیش‌بینی می‌کند. هدف اولیه از توسعه ورزش دانش‌آموزی، ترویج مشارکت جمعی در میان دانش‌آموزان است [۱۸]. شری و همکاران (۲۰۱۵) نیز اظهار داشتند که هدف برنامه توسعه ورزش دانش‌آموزی افزایش مشارکت در ورزش، شناسایی و توسعه استعدادهای ورزشی، ترویج فرهنگ سبک زندگی سالم و فعال، و تقویت انسجام اجتماعی در بین دانش‌آموزان و به تبع آن در جامعه است [۱۹]. با مرور مبانی نظری و اهداف مندرج در اسناد بالادستی و راهکارهای ارائه‌شده در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، هدف توسعه ورزش دانش‌آموزی در ایران شامل افزایش علاقه، آگاهی و مشارکت دانش‌آموزان در ساعت تربیت‌بدنی، مسابقات و رویدادهای ورزشی دانش‌آموزی، افزایش حمایت ذی‌نفعان، به‌ویژه والدین و جامعه از ورزش مدرسه، ارتقاء امکانات و تجهیزات ورزشی مدارس، توانایی جذب منابع مالی، توسعه مسیرهای مشارکت و استعدادیابی در ورزش دانش‌آموزی و در نهایت ارتقاء سواد حرکتی و ترویج سبک زندگی سالم و فعال در دانش‌آموزان است. ساحت زیستی در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش به عنوان یکی از ارکان اصلی در فرآیند آموزشی، بر اهمیت سلامت جسمی، روانی و اجتماعی دانش‌آموزان تأکید دارد. این ساحت به دنبال فراهم آوردن محیطی سالم و مناسب برای یادگیری است که در آن دانش‌آموزان بتوانند عادات سالم را فرا بگیرند و به شیوه‌ای متعادل و منطقی به رشد خود ادامه دهند [۲۰].

تحقق اهداف ساحت زیستی شامل ارتقای فعالیت‌های ورزشی در مدارس، آموزش مهارت‌های زندگی، و ترویج فرهنگ تغذیه سالم است. به‌ویژه، فعالیت‌های بدنی به عنوان یکی از مؤلفه‌های کلیدی در تقویت سلامت جسمی و روانی دانش‌آموزان، مورد توجه قرار گرفته‌اند. همچنین، توجه به بهداشت روانی و ایجاد فضای حمایتی در مدارس می‌تواند به کاهش استرس و افزایش خودباوری در دانش‌آموزان کمک کند. بنابراین، با توجه به نتایج تحقیقات، توسعه ورزش دانش‌آموزی شامل ارائه فرصت‌های ورزشی جذاب، مقرون‌به‌صرفه و پایدار با در نظر گرفتن نیازها، انگیزه‌ها و انتظارات متنوع و متغیر دانش‌آموزان، صرف نظر از سن، علاقه، توانایی و جنسیت، به منظور اطمینان از مشارکت

در ورزش در یک محیط حمایتی و ایمن برای رسیدن به تجارب مثبت، رضایت‌بخش و ارتقاء عملکرد تا سطح دلخواهشان است [۲۱]. امروزه گرایش دانش‌آموزان به ورزش کاهش یافته است، اما همچنان بخش وسیعی از ورزش در اکثر کشورها به ورزش مینا اختصاص دارد. به نظر می‌آید که توجه به ورزش و تربیت‌بدنی در جمعیت دانش‌آموزی، مهم‌ترین رویکرد کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه در جهان است. در ایران نیز طی سال‌های اخیر، اقدامات و برنامه‌های نسبتاً خوبی در جهت افزایش سلامت جسمی و روحی در میان دانش‌آموزان کشور اجرا شده است. برای ارتقاء ورزش هر کشور، مدل‌های سلسله‌مراتبی فراوانی ارائه شده‌اند که به درک چگونگی توسعه ورزش کمک کرده‌اند [۲۲].

به نظر می‌رسد با توجه به نقش و جایگاه معاونت تربیت‌بدنی و سلامت وزارت آموزش و پرورش و نگاه تخصصی این معاونت نسبت به ورزش مدارس و اجرای طرح‌هایی مانند المپیاد ورزشی درون‌مدرسه‌ای، حیاط پویا، مدرسه قهرمان، مدرسه میزبان و کیفی‌تر شدن دروس تربیت‌بدنی، علاوه بر ارتقاء مهارت‌های ورزشی و گذراندن لحظات شاد و بانشاط، تجربیات و مهارت‌های فراوانی را در حوزه‌های اجتماعی، اخلاقی و فرهنگی برای دانش‌آموزان فراهم آورده است. لازم به ذکر است که این برنامه‌ها در راستای عملیاتی نمودن سند تحول بنیادین نظام آموزش و پرورش و تمرکز بر ساختارهای تربیتی زیستی و بدنی طراحی گردیده‌اند. معاونت تربیت‌بدنی و سلامت وزارت آموزش و پرورش در ایران، به عنوان یکی از ارکان اصلی ورزش تربیتی و آموزشی برای دانش‌آموزان، مسئولیت دارد که درس تربیت‌بدنی را مطابق با سند تحول بنیادین، برنامه درس ملی و سیاست‌های این وزارتخانه توسعه دهد. برای ایجاد تحولی اساسی در ورزش دانش‌آموزی، لازم است که از ظرفیت‌های موجود در این اسناد و سایر راهنماهای بالادستی بهره گرفته شود [۲۳]. به اعتقاد کارشناسان، سرمایه‌گذاری در ورزش دانش‌آموزی به عنوان یک پایگاه ابتدایی برای رشد ورزش همگانی و قهرمانی، یکی از راهکارهای مؤثر و سریع در توسعه ورزش کشور است [۲۴]. با این حال، بررسی‌ها نشان می‌دهد که بیشتر مطالعات انجام شده در این زمینه به جزئیات سیاست‌ها و مشارکت ورزشی پرداخته‌اند و توجه کافی به شناسایی عوامل مؤثر در توسعه حوزه ورزش دانش‌آموزی نشده است. تحقیقات در ایران بیشتر بر روی ورزش همگانی و قهرمانی متمرکز بوده و در زمینه توسعه ورزش دانش‌آموزی کمتر کار شده است. همچنین، در مطالعات بین‌المللی نیز عمدتاً به توسعه مشارکت توجه شده و ابعاد مؤثر در پیشرفت ورزش دانش‌آموزی کمتر مورد بررسی قرار گرفته‌اند. به علاوه، بسیاری از این تحقیقات از جنبه‌های کاربردی و اکتشافی چندانی برخوردار نیستند، که نیاز به مطالعات بیشتری در این حوزه را نمایان می‌سازد.

ورزش، به عنوان یک فعالیت بدنی مادام‌العمر، افراد را به شرکت منظم تشویق می‌کند و تلاش می‌شود تا اطمینان حاصل شود که مشارکت

ورزشی به یک استراتژی در توسعه ورزش دانش‌آموزی تبدیل شود. با توجه به نقش مهم ورزش مدارس در جامعه، توجه به تأثیرات مثبت آن بر سلامت عمومی ضروری است. تحقیقات نشان می‌دهد که ارتقاء فعالیت بدنی در مدارس، به ویژه در دوران کودکی و نوجوانی، برای توسعه جسمی و روحی دانش‌آموزان اهمیت بسیاری دارد. با افزایش چشمگیر نقش ورزش در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی کشورها، پیشرفت در زمینه ورزش به یکی از اولویت‌های راهبردی برنامه‌ریزان در کشورهای مختلف دنیا تبدیل شده است [۲۵]. توسعه به معنای فرآیند بهبود، پیشرفت و تحول در یک زمینه خاص است که هدف آن ارتقاء کیفیت، افزایش ظرفیت و دستیابی به نتایج مطلوب‌تر می‌باشد. این مفهوم در حوزه‌های مختلف کاربرد دارد و به جنبه‌های مختلفی از رشد و تغییر اشاره می‌کند. توسعه ورزش دانش‌آموزی به معنای بهبود و گسترش فعالیت‌های ورزشی در مدارس به منظور ارتقای سلامت جسمی و روانی دانش‌آموزان است. این توسعه شامل افزایش دسترسی به امکانات ورزشی، تنوع در برنامه‌های ورزشی، و آموزش مربیان می‌باشد. همچنین، ایجاد همکاری با جامعه و ترویج فرهنگ ورزش از دیگر جنبه‌های مهم این توسعه است. هدف نهایی، تشویق دانش‌آموزان به مشارکت در فعالیت‌های بدنی و ارتقای روحیه و روابط اجتماعی آن‌هاست. به طور کلی، این تلاش‌ها به حفظ و بهبود سلامت و فعالیت بدنی در بین نسل جوان کمک می‌کند [۲۶]. سوتریادو (۲۰۰۸) در ارائه چارچوب توسعه ورزش استرالیا، بر ابعاد ذینفعان، برنامه‌ها، فرآیندها و مسیرهای توسعه ورزش تأکید کرد و بیان کرد که توسعه ورزشکاران مهم‌ترین بخش توسعه ورزش است. وی همچنین نقش ذینفعان و به‌کارگیری برنامه‌ها، فرآیندها و مسیرهای مشخص برای توسعه ورزشکاران را ضروری دانست. یانگ و همکاران (۲۰۱۸) اشاره کردند که بهتر است دولت‌ها سیاست‌های ورزشی را با مشارکت سازمان‌های ورزشی، متخصصان و مدارس اتخاذ نمایند، زیرا از این طریق مشارکت ذینفعان در سیاست‌ها و برنامه‌های توسعه ورزش افزایش یافته و احتمال موفقیت آن‌ها نیز بیشتر می‌شود. ژان گته و همکاران (۲۰۱۰) تأکید کردند که برای توسعه ورزش مدارس کانادا، باید منابع انسانی باکیفیت، ارتباط و همکاری میان مدارس و سازمان‌های ورزشی منطقه‌ای، استانی و ملی، و همچنین امکانات، تجهیزات و زیرساخت‌های ورزشی مطابق با استانداردهای جهانی فراهم شود. کومووا و همکاران (۲۰۱۵) نیز برای توسعه ورزش مدارس در روسیه، وجود زیرساخت‌ها و تجهیزات ورزشی مناسب، مربیان و معلمان متخصص در حوزه ورزش، افزایش مشارکت والدین و جامعه، و افزودن ساعات درس تربیت‌بدنی را ضروری دانستند. به همین ترتیب، ولتی و کوهن (۲۰۱۶) از برنامه‌ریزی استراتژیک، هماهنگی بین سازمان‌های ورزشی ملی و منطقه‌ای، تعریف دقیق نقش‌ها و مسئولیت‌های این سازمان‌ها، کار تیمی میان ذینفعان، و ارزیابی مستمر فرآیندهای توسعه ورزش به عنوان عوامل کلیدی برای موفقیت در این حوزه یاد کردند. کسب عنوان در رویدادهای ورزشی

دانش‌آموزی از چندین منظر کمک کند، از جمله الهام‌بخشی و الگوهای رفتاری. ورزشکاران قهرمان به عنوان الگوهایی برای دانش‌آموزان عمل می‌کنند و می‌توانند آن‌ها را به شرکت در فعالیت‌های ورزشی تشویق کنند. این الهام‌بخشی می‌تواند انگیزه‌ای برای دانش‌آموزان باشد تا در ورزش‌های مختلف شرکت کنند و تلاش بیشتری در جهت بهبود مهارت‌های خود داشته باشند. علاوه بر این، برگزاری رویدادهای ورزشی قهرمانی در مدارس و جوامع می‌تواند حس رقابت سالم و دوستی را در بین دانش‌آموزان ایجاد کند. این رویدادها فرصت‌هایی را برای تعاملات اجتماعی و توسعه مهارت‌های تیمی فراهم می‌آورند. شرکت در ورزش‌های قهرمانی به دانش‌آموزان کمک می‌کند مهارت‌های اجتماعی و زندگی مانند کار گروهی، مدیریت زمان و مقابله با شکست را بیاموزند، که این مهارت‌ها در تمام جنبه‌های زندگی آنان مؤثر خواهند بود. از آنجا که ورزش دانش‌آموزی معمولاً به عنوان مقدمه‌ای برای ورزش قهرمانی عمل می‌کند، ایجاد ساختارهای مناسب در مدارس برای تشویق مشارکت در ورزش‌های قهرمانی اهمیت دارد. برنامه‌های آموزشی که به نحو مؤثری ورزش‌های قهرمانی را در آموزش‌های بدنی مدارس ادغام می‌کنند، می‌توانند به تسهیل انتقال دانش‌آموزان از ورزش‌های پایه به سطوح قهرمانی کمک کنند. به طور کلی، ارتباط ورزش قهرمانی و ورزش دانش‌آموزی می‌تواند به توسعه یک سیستم ورزشی پایدار و مؤثر در جامعه کمک کند. با توجه به اثرات مثبت ورزش قهرمانی بر انگیزه و مشارکت دانش‌آموزان، لازم است که برنامه‌ها و سیاست‌های آموزشی در این زمینه بهبود یابند تا از پتانسیل‌های ورزش دانش‌آموزی به حداکثر برسند [۳۱].

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق حاضر به صورت کیفی می‌باشد. این پژوهش از لحاظ هدف نظری و کاربردی که به روش آمیخته اکتشافی انجام شد. مرحله کیفی شامل سه بخش مطالعه پیشینه، مصاحبه نیمه ساختاریافته با کارشناسان و خبرگان در حوزه ورزش دانش‌آموزی و در نهایت استفاده از تکنیک دلفی جهت رسیدن به اجماع نظری بود. نمونه‌گیری افراد مصاحبه شونده، از نوع هدفمند انجام شد. داده‌ها به شکل میدانی جمع‌آوری گردید. ابزار جمع‌آوری داده‌ها در بخش کیفی، مصاحبه نیمه ساختاریافته بود و تا رسیدن به مرحله اشباع نظری ادامه یافت که ۲۴ مصاحبه انجام شد. نمونه آماری این تحقیق را، مدیران و کارشناسان اداره کل تربیت بدنی و سلامت وزارت آموزش و پرورش، فدراسیون ورزش‌های دانش‌آموزی و ادارات کل تربیت بدنی و سلامت آموزش و پرورش در استان‌ها، به همراه مدیران و کارشناسان ادارات کل ورزش و جوانان استان‌ها، معلمان تربیت بدنی، اساتید تربیت بدنی در دانشگاه‌ها و کارشناسان مدیریت ورزشی، با سابقه فعالیت در حوزه ورزش دانش‌آموزی تشکیل دادند. اولین گام در این پژوهش شناسایی مهم‌ترین شاخص‌های مؤثر توسعه ورزش دانش‌آموزی می‌باشد. برای این منظور طی یک بازنگری جامع بر روی ادبیات پژوهش عمده‌ترین

بزرگ و بین‌المللی که درکانون توجه بسیاری از کشورها قرار دارد می‌تواند شرایط اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی یک جامعه را تحت تأثیر قرار دهد، از این رو بسیاری از کشورها در تلاشند با برنامه ریزی، ورزشکارانی را آماده و روانه مسابقات کنند که موفقیت آنها را در رویدادهای بزرگ تضمین کنند. یکی از حوزه‌هایی که می‌تواند پشتوانه مناسبی برای ورزش قهرمانی باشد توسعه ورزش دانش‌آموزی است. ورزش قهرمانی به عنوان یک پدیده اجتماعی و یکی از نظام‌های علمی و تخصصی دارای ارزشهای فراوانی است. با توجه به رابطه نزدیک ورزش و تربیت بدنی با فرهنگ، سیاست و اقتصاد یک کشور، اگر کشور بخواهد موقعیت خود را در عرصه بین‌المللی به نمایش بگذارد و جایگاه مناسب خود را حفظ کند، باید از ساختار علمی، تشکیلاتی و زیربنایی مناسبی برخوردار باشد. اکثر سیستم‌های توسعه ورزش قهرمانی در جهان بر اساس "تئوری هرم دوگانه" استوار است که علت برتری آن به سایر سیاستهای قبلی ورزش را می‌توان منفعت دوسویه دانست؛ این تئوری توسط ون بوتنبرگ و سایر صاحب نظران در "ادبیات خاکستری" مطرح شده است. تئوری هرم دوگانه یعنی هزاران نفر تمرین می‌کنند تا از بینشان چند نفر قهرمان المپیک شوند و "مدل نقش قهرمان بودن نیز باعث می‌شود هزاران نفر به سوی ورزش جذب شوند [۲۷]". در واقع، منافع و منطوق ورزش قهرمانی شامل مواردی همچون کسب اعتبار بین‌المللی، شناخت دیپلماتیک، رقابت ایدئولوژیک و منافع اقتصادی از یک سو و توسعه ورزش همگانی و سلامت عموم و فراهم کردن بستر عظیمی از استعدادهای ورزشی برای ورزش قهرمانی از سوی دیگر می‌باشد. پیروزی‌های بین‌المللی به ویژه موفقیت در رقابت‌های المپیک در عرصه ورزش، به طور فزاینده‌ای موجب رشد و توسعه در بسیاری از کشورها شده است. این برتری و موفقیت ورزشکاران نخبه در عرصه بین‌المللی هویت و شخصیت ویژه‌ای به آن کشور می‌دهد. بر همین اساس دولت‌ها تمایل بیشتری دارند با سرمایه‌گذاری مالی زیاد، موفقیت ورزشکاران نخبه خود را در عرصه بین‌المللی فراهم کنند که این مسئله به بسط و توسعه سازمان‌ها و سیستم‌های مرتبط با پرورش و توسعه ورزشکاران نخبه در بعد ورزش قهرمانی منجر شده است [۲۸]. پس از افزایش رقابت‌های بین‌المللی در اواخر قرن نوزدهم، سیستم‌های ورزشی در کشورهای مختلف جهان به سمت حرفه‌ای شدن گرایش پیدا کردند [۲۹]. از طرفی، جهانی شدن ورزش و ایجاد استانداردهای بین‌المللی در این صنعت، باعث رشد اقتصادی ورزش و تلاش گسترده برخی کشورها برای تمرکز و توسعه هویت ملی از طریق ورزش گردید [۳۰]. ورزش قهرمانی و ورزش دانش‌آموزی ارتباطی متقابل و مؤثر دارند که می‌تواند به ارتقاء سلامت جسمی، روحی و اجتماعی دانش‌آموزان کمک کند. ورزش دانش‌آموزی به عنوان پایگاهی برای شناسایی و پرورش استعدادهای ورزشی در سنین پایین عمل می‌کند، در حالی که ورزش قهرمانی فرصتی برای دانش‌آموزان مستعد فراهم می‌آورد تا مهارت‌های خود را در سطوح بالاتر توسعه دهند. ورزش قهرمانی می‌تواند به ورزش

شاخص‌های مذکور متوقف می‌گردد و مرحله سوم برای سایر شاخص‌ها انجام می‌شود. از سوی دیگر، از بین شاخص‌هایی که اتفاق نظر بر روی آنها حاصل شده است هر شاخصی که در نتیجه ارزشیابی خبرگان امتیاز (میانگین) حداقل ۳ را داشته باشد، به عنوان شاخص با اهمیت در مجموعه فرایند باقی می‌ماند و در غیر این صورت (به دلیل اهمیت نه‌چندان بالا)، قابل حذف و کنار گذاری می‌باشند. دو مورد بیان شده در مرحله سوم نیز صورت می‌گیرد. بر اساس منطق روش دلفی معیار اختلاف میانگین، دو تکرار آخر می‌باشد. بدین معنی که در مرحله سوم، اختلاف بین میانگین امتیازات در دور دوم و سوم مقایسه می‌گردند.

با توجه به بررسی صورت گرفته در این پژوهش، در نتیجه سه تکرار از روش دلفی، جمع‌بندی نظرات حاصل گردید و از ۲۴ پاسخ‌دهنده که به‌طور کامل در هر سه مرحله مشارکت داشتند، تعداد ۵۰ شاخص به‌عنوان مهم‌ترین شاخص‌های مؤثر توسعه ورزش دانش آموزی ارائه گردید.

یافته‌ها

شاخص‌های مؤثر توسعه ورزش دانش‌آموزی شناسایی گردید. ۸۴ گویه از عوامل مؤثر توسعه ورزش دانش‌آموزی شناسایی گردید که در مرحله کدگذاری در حیطه‌های آموزش و پرورش، زیرساخت‌ها و امکانات، حمایت‌های مالی و منابع، فرهنگ و نگرش جامعه، سیاست‌ها و برنامه‌ریزی طبقه‌بندی شدند. شاخص‌های شناسایی شده در نتیجه بازنگری ادبیات در اختیار خبرگان و متخصصان آگاه به کل فرایند قرار گرفت. در راستای بررسی دلفی، شاخص‌های مزبور طی سه دوره در اختیار این افراد قرار گرفت و در هر مرحله از این افراد خواسته شد تا ضمن تعیین میزان اهمیت هر یک از این شاخص‌ها نظرات تکمیلی خود را به‌صورت مشروح بیان کنند.

برای این منظور، ابتدا شاخص‌های شناسایی شده برای ارزشیابی در اختیار خبرگان قرار می‌گیرد. پس از انجام اصلاحات پیشنهادی و جمع‌بندی نظرات، شاخص‌های قدیم، اصلاح شده و شاخص‌های جدید، پرسشنامه دور دوم را تشکیل می‌دهند. مقایسه نتایج دو مرحله اول، برای غربال‌سازی شاخص‌ها به‌کاربرده می‌شود. اگر اختلاف میانگین نظرات برای یک شاخص در دو دوره نظرسنجی، کمتر از مقدار استاندارد ۱ و بیشتر از ۰/۱ باشد می‌توان گفت اعضای گروه خبره در رابطه با آن شاخص به جمع‌بندی رسیده‌اند. لذا، نظرسنجی درباره

جدول ۱: توصیف ویژگی‌های خبرگان گروه دلفی

جنسیت	مرد	۱۶	درصد فراوانی	کل
جنسیت	زن	۸	۳۳/۳	۲۴
	مرد	۱۶	۶۶/۷	۲۴
سن	۲۵ تا ۳۰ سال	۲	۸/۳	۲۴
	۳۱ تا ۴۰ سال	۷	۲۹/۲	
	۴۱ تا ۵۰ سال	۷	۲۹/۲	
	۵۰ سال به بالا	۸	۳۳/۳	
تحصیلات	فوق‌دیپلم	۱	۴/۲	۲۴
	کارشناسی	۸	۳۳/۳	
	کارشناسی ارشد	۷	۲۹/۲	
	دکتری	۸	۳۳/۳	
حیطه فعالیت	دانشگاهی	۶	۲۵/۰	۲۴
	مدیریت اجرایی	۲	۸/۳	
	مرتبط با ورزش دانش آموزی	۱۶	۶۶/۷	

جدول ۲: میزان اختلاف دیدگاه خبرگان در نظرسنجی دور اول و دوم

شاخص	میانگین پاسخ‌های دور اول	میانگین پاسخ‌های دور دوم	اختلاف میانگین
۱ تعداد فضاهای ورزشی استاندارد در مدارس	۴/۳۷۵	۴/۰۴۲	۰/۳۳۳
۲ دسترسی به امکانات ورزشی در منطقه	۴/۷۹۲	۴/۵۴۲	۰/۲۵۰
۳ وجود سالن‌های ورزشی چندمنظوره	۴/۴۵۸	۴/۱۲۵	۰/۳۳۳
۴ تأمین تجهیزات ورزشی استاندارد	۴/۲۵۰	۳/۶۶۷	۰/۵۸۳
۵ سطح نگهداری و تعمیر تجهیزات ورزشی	۴/۵۰۰	۴/۲۵۰	۰/۲۵۰
۶ دسترسی به مربیان و معلمان تربیت‌بدنی مجرب	۴/۵۴۲	۴/۲۰۸	۰/۳۳۳
۷ تعداد ساعات هفتگی اختصاص یافته به ورزش در برنامه درسی	۴/۵۰۰	۴/۲۵۰	۰/۲۵۰
۸ ایجاد آگاهی نسبت به نقش ورزش در کاهش استرس و ارتقای روحیه	۳/۹۱۷	۲/۳۷۵	۱/۵۴۲

اختلاف میانگین	میانگین پاسخ‌های دور دوم	میانگین پاسخ‌های دور اول	شاخص
۰/۲۵۰	۴/۱۲۵	۴/۳۷۵	۹ هزینه‌های ورزشی مورد نیاز برای شرکت در فعالیت‌ها
۰/۱۶۷	۴/۰۰۰	۴/۱۶۷	۱۰ توجه به برابری جنسیتی در دسترسی به فرصت‌های ورزشی
۰/۳۳۳	۴/۲۹۲	۴/۶۲۵	۱۱ وجود برنامه‌های آموزشی مرتبط با فواید ورزش
۰/۴۱۷	۴/۳۳۳	۴/۷۵۰	۱۲ آموزش فرهنگ ورزش و اهمیت سلامت جسمانی
۰/۴۱۷	۴/۱۶۷	۴/۵۸۳	۱۳ کیفیت برنامه‌های ورزشی ارائه شده در مدارس
۰/۳۳۳	۴/۲۹۲	۴/۶۲۵	۱۴ برنامه‌های ترویجی برای جذب دانش‌آموزان به ورزش
۰/۲۵۰	۴/۳۳۳	۴/۵۸۳	۱۵ آموزش‌های تخصصی برای مربیان و معلمان تربیت‌بدنی
۰/۱۶۷	۴/۳۷۵	۴/۵۴۲	۱۶ ارائه جوایز و تشویقات به دانش‌آموزان فعال ورزشی
۰/۳۳۳	۴/۲۰۸	۴/۵۴۲	۱۷ برنامه‌های متنوع ورزشی برای جذب گروه‌های سنی مختلف
۰/۲۵۰	۴/۰۸۳	۴/۳۳۳	۱۸ برگزاری مسابقات و رقابت‌های ورزشی مدرسه‌ای
۰/۳۳۳	۴/۲۵۰	۴/۵۸۳	۱۹ حمایت‌های مالی از برنامه‌های ورزشی دانش‌آموزی
۰/۴۱۷	۴/۱۲۵	۴/۵۴۲	۲۰ میزان مشارکت خانواده‌ها در برنامه‌های ورزشی دانش‌آموزان
۱/۷۰۸	۲/۲۰۸	۳/۹۱۷	۲۱ استفاده از پلتفرم‌های دیجیتال برای آموزش و تبلیغ ورزش
۰/۴۱۷	۴/۲۹۲	۴/۷۰۸	۲۲ توجه به تنوع فرهنگی در برنامه‌های ورزشی
۰/۱۶۷	۳/۵۴۲	۴/۷۰۸	۲۳ مشارکت داوطلبانه جامعه محلی در فعالیت‌های ورزشی مدارس
۱/۵۴۲	۲/۱۲۵	۳/۶۶۷	۲۴ استفاده از ورزش برای تقویت مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان
۳/۲۵۰	۳/۶۲۵	۳/۸۷۵	۲۵ همکاری با سازمان‌های اجتماعی برای توسعه برنامه‌های ورزشی
۰/۱۶۷	۳/۶۲۵	۳/۷۹۲	۲۶ ایجاد و تقویت انجمن‌های ورزشی مدرسه‌ای
۱/۲۰۸	۲/۰۸۳	۳/۲۹۲	۲۷ وجود امکانات ورزشی ویژه برای دانش‌آموزان دارای نیازهای خاص
۰/۲۵۰	۳/۷۹۲	۴/۰۴۲	۲۸ استفاده از مربیان و الگوهای ورزشی موفق برای تشویق دانش‌آموزان
۱/۵۴۲	۲/۱۲۵	۳/۶۶۷	۲۹ تأثیر برنامه‌های ورزشی در ارتقای عزت نفس دانش‌آموزان
۱/۳۷۵	۲/۰۸۳	۳/۴۵۸	۳۰ ارتباط بین ورزش و بهبود تمرکز و توانایی‌های شناختی
۰/۲۵۰	۴/۲۹۲	۴/۵۴۲	۳۱ تأثیر ورزش بر سلامت جسمانی و روانی دانش‌آموزان
۰/۲۹۲	۳/۶۲۵	۳/۹۱۷	۳۲ میزان کاهش مشکلات جسمی ناشی از کم‌تحرکی
۰/۳۳۳	۴/۲۵۰	۴/۵۸۳	۳۳ توجه به پیشگیری از آسیب‌های ورزشی
۰/۳۳۳	۳/۵۸۳	۳/۹۱۷	۳۴ ارائه دوره‌های آموزشی درباره بهداشت ورزشی و پیشگیری از آسیب
۰/۳۳۳	۴/۲۵۰	۴/۵۸۳	۳۵ سطح حمایت‌های بهداشتی و درمانی برای دانش‌آموزان ورزشکار
۰/۲۵۰	۳/۵۸۳	۳/۸۳۳	۳۶ غربالگری و ارزیابی وضعیت سلامتی دانش‌آموزان پیش از شرکت در فعالیت‌های ورزشی
۱/۱۶۷	۲/۰۸۳	۳/۲۵۰	۳۷ کاهش شیوع بیماری‌های ناشی از کم‌تحرکی
۰/۳۳۳	۳/۵۸۳	۳/۹۱۷	۳۸ دسترسی به مراقبت‌های اولیه پزشکی در برنامه‌های ورزشی مدرسه‌ای
۰/۲۵۰	۴/۲۹۲	۴/۵۴۲	۳۹ میزان استفاده از دستورالعمل‌های ایمنی در فعالیت‌های ورزشی
۰/۳۳۳	۴/۲۰۸	۴/۵۴۲	۴۰ توجه به تغذیه و رژیم غذایی مناسب برای دانش‌آموزان ورزشکار
۰/۳۳۳	۳/۷۵۰	۴/۰۸۳	۴۱ تأثیر برنامه‌های ورزشی بر افزایش انگیزه تحصیلی
۰/۳۳۳	۳/۵۸۳	۳/۹۱۷	۴۲ ایجاد فضای امن و دوستانه برای فعالیت‌های ورزشی دانش‌آموزان
۱/۵۰۰	۲/۱۶۷	۳/۶۶۷	۴۳ تقویت روحیه مسئولیت‌پذیری و خودکنترلی
۰/۲۵۰	۴/۰۴۲	۴/۲۹۲	۴۴ کاهش رفتارهای پرخطر و ناسالم در دانش‌آموزان ورزشکار
۰/۲۵۰	۴/۰۴۲	۴/۲۹۲	۴۵ نقش ورزش در تقویت روحیه همکاری و تیمی دانش‌آموزان
۰/۲۵۰	۴/۴۵۸	۴/۷۰۸	۴۶ تأثیر ورزش بر کاهش استرس و اضطراب دانش‌آموزان
۰/۳۳۳	۳/۸۷۵	۴/۲۰۸	۴۷ ایجاد احساس تعلق و مشارکت در گروه‌های ورزشی
۰/۳۳۳	۳/۹۵۸	۴/۲۹۲	۴۸ حمایت روان‌شناسی از دانش‌آموزان برای مواجهه با چالش‌های ورزشی
۰/۵۰۰	۳/۵۴۲	۴/۰۴۲	۴۹ افزایش اعتماد به نفس و انگیزه برای رشد شخصی
۱/۳۳۳	۲/۱۲۵	۳/۴۵۸	۵۰ ارتقای مهارت‌های حل مسئله و تصمیم‌گیری
۰/۲۵۰	۴/۰۴۲	۴/۲۹۲	۵۱ حمایت مالی و تخصیص بودجه کافی به برنامه‌های ورزشی
۰/۵۰۰	۳/۴۱۷	۳/۹۱۷	۵۲ ارائه بورسیه‌های ورزشی به دانش‌آموزان مستعد
۰/۱۶۷	۳/۷۰۸	۳/۸۷۵	۵۳ تأمین فضای مناسب برای ورزش در تمام فصول
۰/۳۳۳	۴/۲۵۰	۴/۵۸۳	۵۴ وجود برنامه‌های تخصصی برای شناسایی و پرورش استعدادها و ورزشی

شاخص	میانگین پاسخ‌های دور اول	میانگین پاسخ‌های دور دوم	اختلاف میانگین
۵۵ توجه به نیازهای دانش‌آموزان دارای توانایی‌های خاص	۴/۷۰۸	۴/۲۹۲	۰/۴۱۷
۵۶ همکاری با نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای برای توسعه ورزش دانش‌آموزی	۴/۴۵۸	۴/۰۴۲	۰/۴۱۷
۵۷ پشتیبانی از ایجاد برنامه‌های ورزشی ترکیبی درسی و فوق‌برنامه	۳/۷۹۲	۳/۵۴۲	۰/۲۵۰
۵۸ ارزیابی مستمر و بهبود کیفیت برنامه‌های ورزشی	۴/۳۳۳	۴/۱۶۷	۰/۱۶۷
۵۹ ایجاد فرصت‌های رقابتی در سطوح مختلف برای دانش‌آموزان	۴/۵۰۰	۴/۱۶۷	۰/۳۳۳

جدول (۲) نیز نشان می‌دهد که اختلاف میانگین شاخص‌های (۳۷،۴۳،۵۰، ۲۹،۲۷،۲۴،۲۱،۸) از ۱ بیشتر شده است در نتیجه از فرایند دلفی در دور دوم حذف می‌شوند و تعداد ۵۰ گویه باقی می‌ماند.

با توجه به نتایج جدول (۲) هر شاخصی که در نتیجه ارزشیابی خبرگان امتیاز (میانگین) حداقل ۳ را داشته باشد، به عنوان شاخص با اهمیت در مجموعه فرایند باقی می‌ماند و در غیر این صورت (به دلیل اهمیت نه‌چندان بالا)، قابل حذف و کنار گذاری می‌باشند. همچنین نتایج

جدول ۳: توصیف آماری پاسخ‌دهندگان (دلفی دور سوم)

شاخص	تعداد پاسخ‌ها	میانگین پاسخ‌ها	انحراف معیار پاسخ‌ها
تا چه حد فکر می‌کنید شاخص‌های زیر در توسعه ورزش دانش‌آموزی در کشور ما مناسب است؟			
۱ تعداد فضاهای ورزشی استاندارد در مدارس	۴/۳۷۵	۴/۰۴۲	۰/۳۳۳
۲ دسترسی به امکانات ورزشی در منطقه	۴/۷۹۲	۴/۵۴۲	۰/۲۵۰
۳ وجود سالن‌های ورزشی چندمنظوره	۴/۴۵۸	۴/۱۲۵	۰/۳۳۳
۴ تأمین تجهیزات ورزشی استاندارد	۴/۲۵۰	۳/۶۶۷	۰/۵۸۳
۵ سطح نگهداری و تعمیر تجهیزات ورزشی	۴/۵۰۰	۴/۲۵۰	۰/۲۵۰
۶ تعداد ساعات هفتگی اختصاص یافته به ورزش در برنامه درسی	۴/۵۴۲	۴/۲۰۸	۰/۳۳۳
۷ دسترسی به مربیان و معلمان تربیت‌بدنی مجرب	۴/۵۰۰	۴/۲۵۰	۰/۲۵۰
۸ هزینه‌های ورزشی مورد نیاز برای شرکت در فعالیت‌ها	۴/۳۷۵	۴/۱۲۵	۰/۲۵۰
۹ توجه به برابری جنسیتی در دسترسی به فرصت‌های ورزشی	۴/۱۶۷	۴/۰۰۰	۰/۱۶۷
۱۰ وجود برنامه‌های آموزشی مرتبط با فواید ورزش	۴/۶۲۵	۴/۲۹۲	۰/۳۳۳
۱۱ ایجاد احساس تعلق و مشارکت در گروه‌های ورزشی	۴/۷۵۰	۴/۳۳۳	۰/۴۱۷
۱۲ کیفیت برنامه‌های ورزشی ارائه شده در مدارس	۴/۵۸۳	۴/۱۶۷	۰/۴۱۷
۱۳ برنامه‌های ترویجی برای جذب دانش‌آموزان به ورزش	۴/۶۲۵	۴/۲۹۲	۰/۳۳۳
۱۴ آموزش‌های تخصصی برای مربیان و معلمان تربیت‌بدنی	۴/۵۸۳	۴/۳۳۳	۰/۲۵۰
۱۵ حمایت‌های مالی از برنامه‌های ورزشی دانش‌آموزی	۴/۵۴۲	۴/۳۷۵	۰/۱۶۷
۱۶ ارائه جوایز و تشویقات به دانش‌آموزان فعال ورزشی	۴/۵۴۲	۴/۲۰۸	۰/۳۳۳
۱۷ برگزاری مسابقات و رقابت‌های ورزشی مدرسه‌ای	۴/۳۳۳	۴/۰۸۳	۰/۲۵۰
۱۸ برنامه‌های متنوع ورزشی برای جذب گروه‌های سنی مختلف	۴/۵۸۳	۴/۲۵۰	۰/۳۳۳
۱۹ میزان مشارکت خانواده‌ها در برنامه‌های ورزشی دانش‌آموزان	۴/۵۴۲	۴/۱۲۵	۰/۴۱۷
۲۰ توجه به تنوع فرهنگی در برنامه‌های ورزشی	۴/۷۰۸	۴/۲۹۲	۰/۴۱۷
۲۱ مشارکت داوطلبانه جامعه محلی در فعالیت‌های ورزشی مدارس	۳/۷۰۸	۳/۵۴۲	۰/۱۶۷
۲۲ همکاری با سازمان‌های اجتماعی برای توسعه برنامه‌های ورزشی	۳/۸۷۵	۳/۶۲۵	۰/۲۵۰
۲۳ ایجاد و تقویت انجمن‌های ورزشی مدرسه‌ای	۳/۷۹۲	۳/۶۲۵	۰/۱۶۷
۲۴ استفاده از مربیان و الگوهای ورزشی موفق برای تشویق دانش‌آموزان	۴/۰۴۲	۳/۷۹۲	۰/۲۵۰
۲۵ تأثیر ورزش بر سلامت جسمانی و روانی دانش‌آموزان	۴/۵۴۲	۴/۲۹۲	۰/۲۵۰
۲۶ میزان کاهش مشکلات جسمی ناشی از کم‌تحركی	۳/۹۱۷	۳/۶۲۵	۰/۲۹۲
۲۷ توجه به پیشگیری از آسیب‌های ورزشی	۴/۵۸۳	۴/۲۵۰	۰/۳۳۳
۲۸ ارائه دوره‌های آموزشی درباره بهداشت ورزشی و پیشگیری از آسیب	۳/۹۱۷	۳/۵۸۳	۰/۳۳۳
۲۹ سطح حمایت‌های بهداشتی و درمانی برای دانش‌آموزان ورزشکار	۴/۵۸۳	۴/۲۵۰	۰/۳۳۳
۳۰ غربالگری و ارزیابی وضعیت سلامتی دانش‌آموزان پیش از شرکت در فعالیت‌های ورزشی	۳/۸۳۳	۳/۵۸۳	۰/۲۵۰
۳۱ دسترسی به مراقبت‌های اولیه پزشکی در برنامه‌های ورزشی مدرسه‌ای	۳/۹۱۷	۳/۵۸۳	۰/۳۳۳
۳۲ میزان استفاده از دستورالعمل‌های ایمنی در فعالیت‌های ورزشی	۴/۵۴۲	۴/۲۹۲	۰/۲۵۰
۳۳ توجه به تغذیه و رژیم غذایی مناسب برای دانش‌آموزان ورزشکار	۴/۵۴۲	۴/۲۰۸	۰/۳۳۳
۳۴ تأثیر برنامه‌های ورزشی بر افزایش انگیزه تحصیلی	۴/۰۸۳	۳/۷۵۰	۰/۳۳۳

شاخص	تعداد پاسخ‌ها	میانگین پاسخ‌ها	انحراف معیار پاسخ‌ها
۲۵ ایجاد فضای امن و دوستانه برای فعالیتهای ورزشی دانش‌آموزان	۳/۹۱۷	۳/۵۸۳	۰/۳۳۳
۳۶ کاهش رفتارهای پرخطر و ناسالم در دانش‌آموزان ورزشکار	۴/۲۹۲	۴/۰۴۲	۰/۲۵۰
۳۷ نقش ورزش در تقویت روحیه همکاری و تیمی دانش‌آموزان	۴/۲۹۲	۴/۰۴۲	۰/۲۵۰
۳۸ تأثیر ورزش بر کاهش استرس و اضطراب دانش‌آموزان	۴/۷۰۸	۴/۴۵۸	۰/۲۵۰
۳۹ آموزش فرهنگ ورزش و اهمیت سلامت جسمانی	۴/۲۰۸	۳/۸۷۵	۰/۳۳۳
۴۰ حمایت روان‌شناسی از دانش‌آموزان برای مواجهه با چالش‌های ورزشی	۴/۲۹۲	۳/۹۵۸	۰/۳۳۳
۴۱ ارائه بورسیه‌های ورزشی به دانش‌آموزان مستعد	۴/۰۴۲	۳/۵۴۲	۰/۵۰۰
۴۲ حمایت مالی و تخصیص بودجه کافی به برنامه‌های ورزشی	۴/۲۹۲	۴/۰۴۲	۰/۲۵۰
۴۳ افزایش اعتماد به نفس و انگیزه برای رشد شخصی	۳/۹۱۷	۳/۴۱۷	۰/۵۰۰
۴۴ تأمین فضای مناسب برای ورزش در تمام فصول	۳/۸۷۵	۳/۷۰۸	۰/۱۶۷
۴۵ وجود برنامه‌های تخصصی برای شناسایی و پرورش استعدادها	۴/۵۸۳	۴/۲۵۰	۰/۳۳۳
۴۶ توجه به نیازهای دانش‌آموزان دارای توانایی‌های خاص	۴/۷۰۸	۴/۲۹۲	۰/۴۱۷
۴۷ همکاری با نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای برای توسعه ورزش دانش‌آموزی	۴/۴۵۸	۴/۰۴۲	۰/۴۱۷
۴۸ پشتیبانی از ایجاد برنامه‌های ورزشی ترکیبی درسی و فوق‌برنامه	۳/۷۹۲	۳/۵۴۲	۰/۲۵۰
۴۹ ارزیابی مستمر و بهبود کیفیت برنامه‌های ورزشی	۴/۳۳۳	۴/۱۶۷	۰/۱۶۷
۵۰ ایجاد فرصت‌های رقابتی در سطوح مختلف برای دانش‌آموزان	۴/۵۰۰	۴/۱۶۷	۰/۳۳۳

جدول ۴: میزان اختلاف دیدگاه خبرگان در نظرسنجی دور دوم و سوم

شاخص	میانگین پاسخ‌های دور دوم	میانگین پاسخ‌های دور سوم	اختلاف میانگین
۱ تعداد فضاهای ورزشی استاندارد در مدارس	۴/۳۷۵	۴/۰۴۲	۰/۳۳۳
۲ دسترسی به امکانات ورزشی در منطقه	۴/۷۹۲	۴/۵۴۲	۰/۲۵۰
۳ وجود سالن‌های ورزشی چندمنظوره	۴/۴۵۸	۴/۱۲۵	۰/۳۳۳
۴ تأمین تجهیزات ورزشی استاندارد	۴/۲۵۰	۳/۶۶۷	۰/۵۸۳
۵ سطح نگهداری و تعمیر تجهیزات ورزشی	۴/۵۰۰	۴/۲۵۰	۰/۲۵۰
۶ تعداد ساعات هفتگی اختصاص یافته به ورزش در برنامه درسی	۴/۵۴۲	۴/۲۰۸	۰/۳۳۳
۷ دسترسی به مربیان و معلمان تربیت‌بدنی مجرب	۴/۵۰۰	۴/۲۵۰	۰/۲۵۰
۸ هزینه‌های ورزشی مورد نیاز برای شرکت در فعالیت‌ها	۴/۳۷۵	۴/۱۲۵	۰/۲۵۰
۹ توجه به برابری جنسیتی در دسترسی به فرصت‌های ورزشی	۴/۱۶۷	۴/۰۰۰	۰/۱۶۷
۱۰ وجود برنامه‌های آموزشی مرتبط با فواید ورزش	۴/۶۲۵	۴/۲۹۲	۰/۳۳۳
۱۱ ایجاد احساس تعلق و مشارکت در گروه‌های ورزشی	۴/۷۵۰	۴/۳۳۳	۰/۴۱۷
۱۲ کیفیت برنامه‌های ورزشی ارائه شده در مدارس	۴/۵۸۳	۴/۱۶۷	۰/۴۱۷
۱۳ برنامه‌های ترویجی برای جذب دانش‌آموزان به ورزش	۴/۶۲۵	۴/۲۹۲	۰/۳۳۳
۱۴ آموزش‌های تخصصی برای مربیان و معلمان تربیت‌بدنی	۴/۵۸۳	۴/۳۳۳	۰/۲۵۰
۱۵ حمایت‌های مالی از برنامه‌های ورزشی دانش‌آموزی	۴/۵۴۲	۴/۳۷۵	۰/۱۶۷
۱۶ ارائه جوایز و تشویقات به دانش‌آموزان فعال ورزشی	۴/۵۴۲	۴/۲۰۸	۰/۳۳۳
۱۷ برگزاری مسابقات و رقابت‌های ورزشی مدرسه‌ای	۴/۳۳۳	۴/۰۸۳	۰/۲۵۰
۱۸ برنامه‌های متنوع ورزشی برای جذب گروه‌های سنی مختلف	۴/۵۸۳	۴/۲۵۰	۰/۳۳۳
۱۹ میزان مشارکت خانواده‌ها در برنامه‌های ورزشی دانش‌آموزان	۴/۵۴۲	۴/۱۲۵	۰/۴۱۷
۲۰ توجه به تنوع فرهنگی در برنامه‌های ورزشی	۴/۷۰۸	۴/۲۹۲	۰/۴۱۷
۲۱ مشارکت داوطلبانه جامعه محلی در فعالیتهای ورزشی مدارس	۳/۷۰۸	۳/۵۴۲	۰/۱۶۷
۲۲ همکاری با سازمان‌های اجتماعی برای توسعه برنامه‌های ورزشی	۳/۸۷۵	۳/۶۲۵	۰/۲۵۰
۲۳ ایجاد و تقویت انجمن‌های ورزشی مدرسه‌ای	۳/۷۹۲	۳/۶۲۵	۰/۱۶۷
۲۴ استفاده از مربیان و الگوهای ورزشی موفق برای تشویق دانش‌آموزان	۴/۰۴۲	۳/۷۹۲	۰/۲۵۰
۲۵ تأثیر ورزش بر سلامت جسمانی و روانی دانش‌آموزان	۴/۵۴۲	۴/۲۹۲	۰/۲۵۰
۲۶ میزان کاهش مشکلات جسمی ناشی از کم‌تحرکی	۳/۹۱۷	۳/۶۲۵	۰/۲۹۲
۲۷ توجه به پیشگیری از آسیب‌های ورزشی	۴/۵۸۳	۴/۲۵۰	۰/۳۳۳

شاخص	میانگین پاسخ‌های دور دوم	میانگین پاسخ‌های دور سوم	اختلاف میانگین
۲۸ ارائه دوره‌های آموزشی درباره بهداشت ورزشی و پیشگیری از آسیب	۳/۹۱۷	۳/۵۸۳	۰/۳۳۳
۲۹ سطح حمایت‌های بهداشتی و درمانی برای دانش‌آموزان ورزشکار	۴/۵۸۳	۴/۲۵۰	۰/۳۳۳
۳۰ غربالگری و ارزیابی وضعیت سلامتی دانش‌آموزان پیش از شرکت در فعالیت‌های ورزشی	۳/۸۳۳	۳/۵۸۳	۰/۲۵۰
۳۱ دسترسی به مراقبت‌های اولیه پزشکی در برنامه‌های ورزشی مدرسه‌ای	۳/۹۱۷	۳/۵۸۳	۰/۳۳۳
۳۲ میزان استفاده از دستورالعمل‌های ایمنی در فعالیت‌های ورزشی	۴/۵۴۲	۴/۲۹۲	۰/۲۵۰
۳۳ توجه به تغذیه و رژیم غذایی مناسب برای دانش‌آموزان ورزشکار	۴/۵۴۲	۴/۲۰۸	۰/۳۳۳
۳۴ تأثیر برنامه‌های ورزشی بر افزایش انگیزه تحصیلی	۴/۰۸۳	۳/۷۵۰	۰/۳۳۳
۳۵ ایجاد فضای امن و دوستانه برای فعالیت‌های ورزشی دانش‌آموزان	۳/۹۱۷	۳/۵۸۳	۰/۳۳۳
۳۶ کاهش رفتارهای پرخطر و ناسالم در دانش‌آموزان ورزشکار	۴/۲۹۲	۴/۰۴۲	۰/۲۵۰
۳۷ نقش ورزش در تقویت روحیه همکاری و تیمی دانش‌آموزان	۴/۲۹۲	۴/۰۴۲	۰/۲۵۰
۳۸ تأثیر ورزش بر کاهش استرس و اضطراب دانش‌آموزان	۴/۷۰۸	۴/۴۵۸	۰/۲۵۰
۳۹ آموزش فرهنگ ورزش و اهمیت سلامت جسمانی	۴/۲۰۸	۳/۸۷۵	۰/۳۳۳
۴۰ حمایت روان‌شناسی از دانش‌آموزان برای مواجهه با چالش‌های ورزشی	۴/۲۹۲	۳/۹۵۸	۰/۳۳۳
۴۱ ارائه بورسیه‌های ورزشی به دانش‌آموزان مستعد	۴/۰۴۲	۳/۵۴۲	۰/۵۰۰
۴۲ حمایت مالی و تخصیص بودجه کافی به برنامه‌های ورزشی	۴/۲۹۲	۴/۰۴۲	۰/۲۵۰
۴۳ افزایش اعتماد به نفس و انگیزه برای رشد شخصی	۳/۹۱۷	۳/۴۱۷	۰/۵۰۰
۴۴ تأمین فضای مناسب برای ورزش در تمام فصول	۳/۸۷۵	۳/۷۰۸	۰/۱۶۷
۴۵ وجود برنامه‌های تخصصی برای شناسایی و پرورش استعدادها ورزشی	۴/۵۸۳	۴/۲۵۰	۰/۳۳۳
۴۶ توجه به نیازهای دانش‌آموزان دارای توانایی‌های خاص	۴/۷۰۸	۴/۲۹۲	۰/۴۱۷
۴۷ همکاری با نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای برای توسعه ورزش دانش‌آموزی	۴/۴۵۸	۴/۰۴۲	۰/۴۱۷
۴۸ پشتیبانی از ایجاد برنامه‌های ورزشی ترکیبی درسی و فوق برنامه	۳/۷۹۲	۳/۵۴۲	۰/۲۵۰
۴۹ ارزیابی مستمر و بهبود کیفیت برنامه‌های ورزشی	۴/۳۳۳	۴/۱۶۷	۰/۱۶۷
۵۰ ایجاد فرصت‌های رقابتی در سطوح مختلف برای دانش‌آموزان	۴/۵۰۰	۴/۱۶۷	۰/۳۳۳

فاز دوم: تحلیل عاملی اکتشافی

جدول ۶: توزیع فراوانی پاسخ‌دهندگان بر اساس جنسیت		
جنسیت	فراوانی	درصد
مرد	۲۵۸	۶۷.۲
زن	۱۲۶	۳۲.۸
کل	۳۸۴	۱۰۰/۰

با توجه به جدول (۶) از میان پاسخ‌دهندگان، تعداد ۲۵۸ نفر مرد و ۱۲۶ نفر زن بودند که بیشترین درصد فراوانی را مردان با بیش از ۶۷ درصد به خود اختصاص داده بودند.

جدول (۷)، تعداد عوامل و مقدار واریانس کل تبیین شده را ارائه می‌کند. همان‌طور که مشاهده می‌شود تعداد عوامل برابر ۵، که بعد از چرخش نیز تغییر نکرده است و این عوامل روی هم ۸۸/۲۸۹ درصد از واریانس کل را تبیین می‌کنند. (در این جدول عوامل نشان داده شده ۵ تا است که مقدار ویژه آن از عدد یک بیشتر است).

با توجه به نتایج جدول (۴) می‌توان گفت: اولاً، نظرات در خصوص تمامی شاخص‌ها به دلیل آنکه اختلاف کمتر از (۱) و بالاتر از (۰/۱) را در مقایسه دو مرحله آخر داشته‌اند، به جمع‌بندی نهایی رسیده است. علاوه بر این، امتیاز بالاتر از ۳ برای تمامی شاخص‌ها نشان‌دهنده، مؤثر شناخته شدن همه آنها و عدم نیاز به حذف شاخص می‌باشد. چنانچه در جدول (۵) مشاهده می‌شود، مقدار ۰/۰۰۰۱ شاخص معنی‌دار که کمتر از معیار ۰/۰۵ می‌باشد، همبستگی پاسخ‌ها را تأیید می‌کند. همچنین مقدار بالاتر از ۰/۰۵ برای ضریب دلبیوی کندال نیز تطابق قابل قبول نظرات را در این آزمون نشان می‌دهد.

جدول ۵: آزمون همبستگی دلبیوی کندال (دلفی دور سوم)				
تعداد	ضریب همبستگی دلبیوی کندال	شاخص کای دو	درجه آزادی	شاخص معنی‌داری
۲۴	۰/۱۶۵	۱۹۳/۹۱۸	۴۹	۰/۰۰۰۱

جدول ۷: تعداد عوامل و مقدار واریانس کل تبیین شده

ردیف	مقدار چرخش بارها			مقدار استخراج بارها			مقادیر اولیه		
	درصد تراکمی	درصد واریانس تبیین شده	ارزش ویژه	درصد تراکمی	درصد واریانس تبیین شده	ارزش ویژه	درصد واریانس تبیین شده	درصد واریانس تبیین شده	ارزش ویژه
۱	۲۴/۷۳۰	۲۴/۷۳۰	۱۲/۳۶۵	۳۴/۴۹۴	۳۴/۴۹۴	۱۷/۲۴۷	۳۴/۴۹۴	۳۴/۴۹۴	۱۲/۲۴۷
۲	۴۸/۷۱۰	۲۳/۹۸۰	۱۱/۹۹۰	۵۴/۷۱۵	۵۴/۷۱۵	۲۰/۲۲۰	۲۰/۲۲۰	۲۰/۲۲۰	۱۰/۱۱۰
۳	۶۴/۶۸۴	۱۵/۹۷۴	۷/۹۸۷	۶۹/۴۹۱	۶۹/۴۹۱	۱۴/۷۷۶	۶۹/۴۹۱	۶۹/۴۹۱	۷/۳۸۸
۴	۷۷/۶۸۹	۱۳/۰۰۵	۶/۵۰۲	۷۹/۳۷۱	۷۹/۳۷۱	۹/۸۸۰	۷۹/۳۷۱	۷۹/۳۷۱	۴/۹۴۰
۵	۸۸/۲۸۹	۱۰/۶۰۰	۵/۳۰۰	۸۸/۲۸۹	۸۸/۲۸۹	۸/۹۱۸	۸۸/۲۸۹	۸۸/۲۸۹	۴/۴۵۹
۶						۹۰/۱۴۵	۱/۸۵۶	۱/۸۵۶	۰/۹۲۸
۷						۹۱/۱۶۰	۱/۰۱۴	۱/۰۱۴	۰/۵۰۷
۸						۹۱/۹۵۹	۰/۷۹۹	۰/۷۹۹	۰/۴۰۰
۹						۹۲/۶۸۶	۰/۷۲۷	۰/۷۲۷	۰/۳۶۳
۱۰						۹۳/۳۱۸	۰/۶۳۳	۰/۶۳۳	۰/۳۱۶
۱۱						۹۳/۹۱۵	۰/۵۹۷	۰/۵۹۷	۰/۲۹۹
۱۲						۹۴/۴۴۷	۰/۵۳۲	۰/۵۳۲	۰/۲۶۶
۱۳						۹۴/۹۲۷	۰/۴۸۰	۰/۴۸۰	۰/۲۴۰
۱۴						۹۵/۳۷۶	۰/۴۴۹	۰/۴۴۹	۰/۲۲۴
۱۵						۹۵/۷۷۸	۰/۴۰۳	۰/۴۰۳	۰/۲۰۱
۱۶						۹۶/۱۶۷	۰/۳۸۹	۰/۳۸۹	۰/۱۹۴
۱۷						۹۶/۵۱۶	۰/۳۴۹	۰/۳۴۹	۰/۱۷۵
۱۸						۹۶/۸۵۹	۰/۳۴۳	۰/۳۴۳	۰/۱۷۱
۱۹						۹۷/۱۷۶	۰/۳۱۷	۰/۳۱۷	۰/۱۵۹
۲۰						۹۷/۴۵۸	۰/۲۸۲	۰/۲۸۲	۰/۱۴۰
۲۱						۹۷/۷۲۰	۰/۲۶۲	۰/۲۶۲	۰/۱۳۱
۲۲						۹۷/۹۵۵	۰/۲۳۵	۰/۲۳۵	۰/۱۱۷
۲۳						۹۸/۱۵۲	۰/۱۹۷	۰/۱۹۷	۰/۰۹۹
۲۴						۹۸/۳۳۲	۰/۱۸۰	۰/۱۸۰	۰/۰۹۰
۲۵						۹۸/۵۰۷	۰/۱۷۵	۰/۱۷۵	۰/۰۸۷
۲۶						۹۸/۶۷۷	۰/۱۷۰	۰/۱۷۰	۰/۰۸۵
۲۷						۹۸/۸۳۱	۰/۱۵۴	۰/۱۵۴	۰/۰۷۷
۲۸						۹۸/۹۷۴	۰/۱۴۳	۰/۱۴۳	۰/۰۷۱
۲۹						۹۹/۱۱۱	۰/۱۳۷	۰/۱۳۷	۰/۰۶۸
۳۰						۹۹/۲۲۸	۰/۱۱۸	۰/۱۱۸	۰/۰۵۹
۳۱						۹۹/۳۳۹	۰/۱۱۱	۰/۱۱۱	۰/۰۵۵
۳۲						۹۹/۴۳۹	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۰۵۰
۳۳						۹۹/۵۲۰	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۴۰
۳۴						۹۹/۵۹۴	۰/۰۷۴	۰/۰۷۴	۰/۰۳۷
۳۵						۹۹/۶۶۳	۰/۰۶۹	۰/۰۶۹	۰/۰۳۴
۳۶						۹۹/۷۲۲	۰/۰۶۰	۰/۰۶۰	۰/۰۳۰

ردیف	مقدار چرخش بارها			مقدار استخراج بارها			مقادیر اولیه		
	درصد تراکمی	درصد واریانس	ارزش ویژه	درصد واریانس	درصد تراکمی	ارزش ویژه	درصد واریانس	درصد تراکمی	ارزش ویژه
۳۷	۰/۰۲۷	۰/۰۵۳	۹۹/۷۷۵						
۳۸	۰/۰۲۰	۰/۰۳۹	۹۹/۸۱۵						
۳۹	۰/۰۱۹	۰/۰۳۸	۹۹/۸۵۲						
۴۰	۰/۰۱۷	۰/۰۳۵	۹۹/۸۸۷						
۴۱	۰/۰۱۴	۰/۰۲۷	۹۹/۹۱۴						
۴۲	۰/۰۱۰	۰/۰۱۹	۹۹/۹۳۳						
۴۳	۰/۰۰۹	۰/۰۱۷	۹۹/۹۵۰						
۴۴	۰/۰۰۸	۰/۰۱۶	۹۹/۹۶۶						
۴۵	۰/۰۰۷	۰/۰۱۳	۹۹/۹۷۹						
۴۶	۰/۰۰۴	۰/۰۰۸	۹۹/۹۸۸						
۴۷	۰/۰۰۳	۰/۰۰۶	۹۹/۹۹۴						
۴۸	۰/۰۰۲	۰/۰۰۳	۹۹/۹۹۸						
۴۹	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲	۹۹/۹۹۹						
۵۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۱۰۰/۰۰۰						

جدول ۸- نیکویی برازش مؤلفه‌های پرسشنامه

شاخص برازندگی	SRMR	RMSEA	GFI	NFI	NNFI	IFI
مقادیر قابل قبول	<۰/۰۵	<۰/۰۸	>۰/۹	>۰/۹	>۰/۹	>۰/۹
مقادیر محاسبه شده	۰/۴۳	۰/۷۹	۰/۹۴	۰/۹۴	۰/۹۶	۰/۹۶

جدول ۹- ضریب مسیر نتایج تأیید مؤلفه‌های پرسشنامه

مسیر	ضریب مسیر	آماره t	علامت	نتیجه
توسعه ورزش دانش آموزی ← حیطه زیرساخت‌ها و امکانات	۰/۳۴	۴/۹۵	+	تأیید
توسعه ورزش دانش آموزی ← حیطه حمایت مالی و منابع	۰/۵۵	۷/۵۴	+	تأیید
توسعه ورزش دانش آموزی ← حیطه آموزش و پرورش	۰/۳۹	۵/۴۸	+	تأیید
توسعه ورزش دانش آموزی ← حیطه سیاست‌ها و برنامه ریزی	۰/۶۸	۸/۷۷	+	تأیید
توسعه ورزش دانش آموزی ← حیطه فرهنگ و نگرش جامعه	۰/۵۷	۷/۸۰	+	تأیید

یکی از شاخص‌های عمومی برای به حساب آوردن پارامترهای آزاد در محاسبه شاخص‌های برازش، شاخص خی دو بهنجار است که از تقسیم ساده خی دو بر درجه آزادی مدل محاسبه می‌شود. چنانچه این مقدار بین ۱ تا ۵ باشد مطلوب است.

$$\frac{\chi^2}{df} = \frac{321/02}{95} = 3/379$$

بحث و نتیجه گیری

یافته‌های پژوهش بر اساس مدل‌سازی معادلات ساختاری نشان داد که عوامل زیرساخت‌ها و امکانات بر توسعه ورزش دانش‌آموزی اثرگذار می‌باشد. ضریب مسیر توسعه ورزش دانش‌آموزی با حیطه زیرساخت‌ها

و امکانات، ۰/۳۴ به دست آمده است. در حیطه زیرساخت‌ها و امکانات بر اساس مفاهیمی که از پیشینه و مصاحبه به دست آمد ۲۱ سؤال طراحی شد که سرانجام بعد از حذف برخی از عامل‌های کم‌اهمیت ۱۴ عامل باقی ماند. اولین عامل در این حیطه بر اساس ضریب مسیر، تعداد فضاهای ورزشی استاندارد در مدارس می‌باشد. فاصله تعداد فضاهای ورزشی استاندارد در مدارس ایران با استانداردهای جهانی به عنوان یک چالش مهم در توسعه ورزش دانش‌آموزی و ارتقای سلامت جسمانی نسل جوان قابل بررسی است. در بسیاری از کشورهای پیشرفته، استانداردهای مشخصی برای تعداد، نوع، و کیفیت فضاهای ورزشی در مدارس وجود دارد؛ به عنوان مثال، دسترسی به سالن‌های چندمنظوره، استخرها، و زمین‌های چمن

اهمیت بالایی برخوردار است.

یافته‌های پژوهش بر اساس مدل‌سازی معادلات ساختاری نشان داد که عوامل حمایت مالی و منابع بر توسعه ورزش دانش‌آموزی اثرگذار می‌باشد. ضریب مسیر توسعه ورزش دانش‌آموزی با حیطه حمایت مالی و منابع، ۰/۵۵ به دست آمده است.

اولین عامل در این حیطه بر اساس ضریب مسیر، حمایت‌های مالی از برنامه‌های ورزشی دانش‌آموزی می‌باشد. تخصیص بودجه مناسب، به‌ویژه برای تأمین تجهیزات و بهبود زیرساخت‌های ورزشی، نقش مهمی در دسترسی عادلانه دانش‌آموزان به امکانات ورزشی و جلوگیری از نابرابری‌های منطقه‌ای دارد. در حالی که در کشورهای پیشرو بودجه‌های مشخص و برنامه‌های حمایتی توسط دولت و بخش خصوصی برای توسعه ورزش دانش‌آموزی در نظر گرفته می‌شود، در ایران کمبود منابع مالی اغلب باعث محدودیت در اجرای برنامه‌های ورزشی و کمبود امکانات به‌ویژه در مناطق کم‌برخوردار شده است. حامیان مالی بعد از منابع دولتی مؤثرترین حامی فدراسیون‌ها، باشگاه‌ها و هیأت‌های استانی و شهرستانی می‌باشند، حتی اغلب کمک‌های مالی و امکاناتی آنها، خیلی بیشتر از منابع دولتی می‌باشد. حامیان مالی توجه کمی به ورزش دانش‌آموزی دارند، به خاطر اینکه توقعات حامیان در ورزش دانش‌آموزی برآورده نمی‌شود. هر حامی مالی دوست دارد دیده شود و یا در مقابل هزینه‌ای که می‌نماید تأثیرات مثبتش را در جامعه مشاهده نماید اما نبود پخش زنده تلویزیونی، گرایش جراید و نشریات صوتی و تصویری به سمت ورزش‌های خاص و چند عامل اثرگذار دیگر تمایل حامیان مالی در جهت سرمایه‌گذاری در این بخش را کمتر نموده است.

دومین عامل، ارائه جوایز و تشویقات به دانش‌آموزان فعال ورزشی می‌باشد. ارائه جوایز و تشویقات به دانش‌آموزان فعال ورزشی یکی از روش‌های موثر برای افزایش انگیزه و مشارکت در فعالیت‌های ورزشی است؛ با این حال، در بسیاری از مدارس ایران، این روش به‌درستی و به‌طور گسترده به‌کار گرفته نمی‌شود. نبود سیستم تشویقی هدفمند و متناسب با نیازهای روانی و انگیزشی دانش‌آموزان، می‌تواند موجب کاهش انگیزه و مشارکت آنان در فعالیت‌های ورزشی گردد. در حالی که بسیاری از کشورها برنامه‌های تشویقی متنوعی مانند اعطای گواهینامه‌های افتخاری، جوایز مادی و معنوی، و تسهیلات آموزشی ویژه را برای دانش‌آموزان ورزشکار تدارک می‌بینند، در ایران به دلیل کمبود بودجه و نبود برنامه‌ریزی متمرکز، این نوع تشویقات غالباً به‌شکل محدود و غیرمستمر اجرا می‌شود.

یافته‌های پژوهش بر اساس مدل‌سازی معادلات ساختاری نشان داد که عوامل آموزش و پرورش بر توسعه ورزش دانش‌آموزی اثرگذار می‌باشد. ضریب مسیر توسعه ورزش دانش‌آموزی با حیطه آموزش و پرورش، ۰/۳۹ به دست آمده است.

اولین عامل، ایجاد و تقویت انجمن‌های ورزشی مدرسه‌ای می‌باشد. انجمن‌های ورزشی مدرسه‌ای به‌عنوان ساختارهایی سازمان‌یافته،

طبیعی و مصنوعی در برنامه‌های توسعه‌ای مدارس در نظر گرفته می‌شود. از سوی دیگر، در ایران به دلیل محدودیت‌های مالی و فنی، بسیاری از مدارس فاقد امکانات ورزشی استاندارد هستند و اغلب این فضاها با تراکم بالای دانش‌آموزان و تجهیزات نامناسب مواجه‌اند. این کمبود امکانات نه تنها مانع بهره‌مندی دانش‌آموزان از ورزش و فعالیت‌های بدنی می‌شود، بلکه به طور غیرمستقیم می‌تواند موجب کاهش انگیزه و علاقه به ورزش در بین دانش‌آموزان گردد. همچنین، نبود فضاهای ورزشی مناسب با استانداردهای بین‌المللی، دستیابی به اهداف آموزشی و تربیتی مرتبط با ورزش را نیز به چالش می‌کشد. با توجه به اهمیت ورزش در سلامت جسمی و روانی دانش‌آموزان، فاصله ایران با استانداردهای جهانی در این حوزه به برنامه‌ریزی، سرمایه‌گذاری و حمایت‌های جدی از سوی دولت و بخش خصوصی نیاز دارد تا بتوان گام‌های مؤثری در جهت توسعه ورزش دانش‌آموزی و ارتقای سلامت جامعه برداشته شود.

دومین عامل، تأمین تجهیزات ورزشی استاندارد می‌باشد. تأمین تجهیزات ورزشی استاندارد در مدارس ایران یکی از ضرورت‌های اساسی برای رشد ورزش دانش‌آموزی و ارتقای سلامت جسمانی و روحی نسل جوان است. تجهیزات استاندارد نه تنها امکان آموزش بهینه‌تر و تمرینات ورزشی با کیفیت را برای دانش‌آموزان فراهم می‌کند، بلکه از بروز آسیب‌های ورزشی جلوگیری کرده و انگیزه و علاقه آنان به فعالیت‌های ورزشی را نیز افزایش می‌دهد. در بسیاری از کشورهای پیشرفته، تجهیزات ورزشی استاندارد به عنوان بخشی از الزامات مدارس در نظر گرفته می‌شود و بودجه قابل توجهی به آن اختصاص می‌یابد، در حالی که در ایران کمبودهای قابل ملاحظه‌ای در این زمینه وجود دارد. مشکلاتی از جمله فرسودگی وسایل ورزشی، نبود امکانات پایه مانند توپ، تور، و دستگاه‌های ورزشی در بسیاری از مدارس، و دسترسی محدود به وسایل پیشرفته‌تر، همگی چالش‌هایی را برای توسعه ورزش دانش‌آموزی ایجاد کرده‌اند.

سومین عامل، تعداد ساعات هفتگی اختصاص‌یافته به ورزش در برنامه درسی می‌باشد. در بسیاری از کشورها، ساعات هفتگی ورزش متناسب با نیازهای جسمانی و رشدی دانش‌آموزان تعیین می‌شود و هدف آن تقویت آمادگی جسمانی، کاهش تنش و استرس‌های ناشی از فعالیت‌های درسی، و ارتقای مهارت‌های اجتماعی و همکاری است. با این حال، در مدارس ایران معمولاً ساعات اختصاص‌یافته به ورزش محدود است و به‌ویژه در مقاطع تحصیلی بالاتر، کاهش محسوسی دارد. این محدودیت ممکن است به کمبود توجه به سلامت بدنی و افزایش کم‌تحرکی در میان دانش‌آموزان منجر شود و اثرات منفی در عملکرد تحصیلی و سلامت روانی آنان داشته باشد. افزایش این ساعات می‌تواند فرصت بیشتری برای ایجاد فرهنگ ورزش و تحرک بدنی فراهم کند و به بهبود کیفیت زندگی دانش‌آموزان کمک نماید. از این رو، نیاز به بازنگری در برنامه درسی و توجه به افزایش ساعات ورزش به‌عنوان بخشی از رویکرد جامع به سلامت دانش‌آموزان از

مناسب برای ورزشکاران و روش‌های پیشگیری از آسیب‌های ورزشی باشند. آموزش‌های منظم و تخصصی در این زمینه، نه تنها به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا از خطرات احتمالی ناشی از ورزش جلوگیری کنند، بلکه به آنان آگاهی لازم درباره اهمیت بهداشت و تغذیه سالم را نیز می‌آموزد. بسیاری از کشورهای پیشرفته به‌طور جدی به این نوع آموزش‌ها پرداخته و آن را بخشی از برنامه درسی مدارس قرار داده‌اند، در حالی که در ایران این موضوع هنوز به اندازه کافی مورد توجه قرار نگرفته است.

عامل دوم، غربالگری و ارزیابی وضعیت سلامتی دانش‌آموزان پیش از شرکت در فعالیت‌های ورزشی می‌باشد این فرایند شامل بررسی سوابق پزشکی، ارزیابی وضعیت فیزیکی و شناسایی مشکلات بهداشتی موجود است که ممکن است خطراتی را در حین ورزش به همراه داشته باشد. با اجرای برنامه‌های غربالگری منظم، مدارس می‌توانند به شناسایی دانش‌آموزان در معرض خطر و تعیین نیازهای خاص آن‌ها کمک کنند، که این امر نه تنها به پیشگیری از آسیب‌های ورزشی بلکه به ارتقای کیفیت آموزش‌های ورزشی و بهبود سلامت کلی دانش‌آموزان نیز منجر می‌شود. در بسیاری از کشورها، این نوع ارزیابی به‌عنوان بخشی از رویکرد جامع به سلامت دانش‌آموزان در نظر گرفته شده و به‌طور منظم انجام می‌گیرد، در حالی که در ایران، این فرایند هنوز به‌طور گسترده و منظم پیاده‌سازی نشده است.

عامل سوم، سطح حمایت‌های بهداشتی و درمانی برای دانش‌آموزان ورزشکار می‌باشد. این حمایت‌ها شامل تأمین خدمات پزشکی و مشاوره بهداشتی، ارزیابی منظم وضعیت سلامت، و ارائه برنامه‌های پیشگیری از آسیب‌های ورزشی است که می‌تواند به تأمین ایمنی و سلامت دانش‌آموزان در حین فعالیت‌های ورزشی کمک کند. در بسیاری از کشورهای پیشرفته، برنامه‌های جامع بهداشت و درمان برای ورزشکاران جوان با همکاری مدارس، سازمان‌های بهداشتی و ورزشی طراحی شده و به‌طور مستمر اجرا می‌شود. این برنامه‌ها نه تنها به شناسایی و درمان سریع مشکلات بهداشتی کمک می‌کنند، بلکه به دانش‌آموزان آموزش می‌دهند که چگونه به بهداشت خود اهمیت دهند و خطرات مرتبط با ورزش را مدیریت کنند. با این حال، در ایران، سطح حمایت‌های بهداشتی و درمانی برای دانش‌آموزان ورزشکار هنوز در مراحل ابتدایی قرار دارد و بسیاری از مدارس فاقد زیرساخت‌های لازم برای تأمین این نوع خدمات هستند.

یافته‌های پژوهش بر اساس مدل‌سازی معادلات ساختاری نشان داد که عوامل فرهنگ و نگرش جامعه بر توسعه ورزش دانش‌آموزی اثرگذار می‌باشد. ضریب مسیر توسعه ورزش دانش‌آموزی با حیطه فرهنگ و نگرش جامعه، ۰/۵۷ به‌دست آمده است.

عامل اول، آموزش فرهنگ ورزش و اهمیت سلامت جسمانی می‌باشد. این آموزش‌ها باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که نه تنها مهارت‌های ورزشی و تکنیک‌های صحیح فعالیت بدنی را به دانش‌آموزان آموزش دهند، بلکه به آنان اهمیت ورزش به عنوان ابزاری برای حفظ سلامت

می‌توانند بستری برای شناسایی استعدادهای ورزشی، افزایش تعاملات اجتماعی و ارتقای روحیه کار گروهی در بین دانش‌آموزان فراهم کنند. در بسیاری از کشورهای موفق در حوزه ورزش، این انجمن‌ها با برنامه‌های متنوعی چون برگزاری رقابت‌ها، اردوهای ورزشی و کارگاه‌های آموزشی، دانش‌آموزان را به مشارکت فعال‌تر در ورزش تشویق می‌کنند. در ایران، با وجود علاقه دانش‌آموزان به ورزش، نبود پشتیبانی‌های کافی و ساختارهای مؤثر برای ایجاد و اداره انجمن‌های ورزشی، باعث شده است تا این بخش به‌درستی توسعه نیابد. تقویت انجمن‌های ورزشی در مدارس با تخصیص بودجه و ایجاد برنامه‌های منسجم می‌تواند نه تنها به رشد جسمی و روانی دانش‌آموزان کمک کند، بلکه زمینه‌ساز تربیت نسل‌های سالم و ورزش‌دوست در جامعه باشد.

دومین عامل، همکاری با سازمان‌های اجتماعی برای توسعه برنامه‌های ورزشی می‌باشد. سازمان‌های اجتماعی می‌توانند با ارائه منابع مالی، نیروی انسانی، و امکانات آموزشی و تفریحی، نقش بسزایی در افزایش دسترسی به برنامه‌های ورزشی و بهبود کیفیت آنها ایفا کنند. در بسیاری از کشورها، همکاری میان مدارس و سازمان‌های اجتماعی به برگزاری رقابت‌های ورزشی، اردوهای تفریحی و برنامه‌های آموزشی مرتبط با سلامت منجر شده و توانسته است به جذب و انگیزش بیشتر دانش‌آموزان در فعالیت‌های ورزشی کمک کند. در ایران، با وجود ظرفیت‌های گسترده سازمان‌های اجتماعی، این نوع همکاری‌ها به صورت محدود و پراکنده انجام می‌شود. ایجاد پیوندهای قوی‌تر میان مدارس و این سازمان‌ها می‌تواند بستر توسعه ورزش دانش‌آموزی و ارتقای فرهنگ سلامت و نشاط را در جامعه فراهم سازد.

سومین عامل، استفاده از مربیان و الگوهای ورزشی موفق برای تشویق دانش‌آموزان می‌باشد. مربیان با تجربه و الگوهای موفق ورزشی نه تنها مهارت‌های فنی و تخصصی را به دانش‌آموزان آموزش می‌دهند، بلکه به‌عنوان منابع الهام‌بخش، می‌توانند الگوهایی از سخت‌کوشی، تعهد و تلاش را به نمایش بگذارند. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که دانش‌آموزان با مشاهده موفقیت‌های این الگوها، تمایل بیشتری به مشارکت در ورزش و پیگیری اهداف شخصی خود پیدا می‌کنند. در بسیاری از کشورهای پیشرفته، برنامه‌هایی برای دعوت از قهرمانان ورزشی و مربیان برجسته به مدارس وجود دارد که ضمن برگزاری جلسات آموزشی، بر اهمیت ورزش و تأثیر آن بر زندگی تأکید می‌کنند. با این حال، در ایران، استفاده از این روش به‌طور گسترده‌ای توسعه نیافته است.

یافته‌های پژوهش بر اساس مدل‌سازی معادلات ساختاری نشان داد که عوامل سیاست‌ها و برنامه‌ریزی بر توسعه ورزش دانش‌آموزی اثرگذار می‌باشد. ضریب مسیر توسعه ورزش دانش‌آموزی با حیطه سیاست‌ها و برنامه‌ریزی، ۰/۶۸ به‌دست آمده است.

عامل اول، ارائه دوره‌های آموزشی درباره بهداشت ورزشی و پیشگیری از آسیب می‌باشد. این دوره‌ها می‌توانند شامل موضوعاتی مانند تکنیک‌های صحیح تمرین، اهمیت گرم کردن و سردکردن، تغذیه

تشکر و قدردانی

نویسندگان مراتب تشکر و قدردانی خود را از همه کسانی که در این تحقیق مشارکت داشتند را اعلام می دارند همچنین از نظرات و رهنمودهای داوران محترم که موجب ارتقاء کیفی مقاله شده است بی نهایت سپاسگزاریم.

تعارض منافع

«هیچ گونه تعارض منافی در بین نویسندگان وجود ندارد.»

منابع و مآخذ

- [1] Mohamadi F. Bourdieu's perspective on the field of education: Beyond the perspectives of conflict and functionalism. *Ferdowsi Educational Journal*. 2019;9(1):5-25. Persian.
- [2] Rezaei M. Teachers' professional competences: Past, present, future. *Quarterly Journal of Education*. 2019; 138:129-150. Persian.
- [3] Karim Zadeh B, Yari Dehnavi M, Baghrti Nov Parast KH, Alavi HR. Derrida's philosophy of writing and its implications for education. *Ferdowsi Educational Journal*. 2019;9(1):130-149. Persian.
- [4] Mosavi NS, Sharifeyan M, Ghaed Amini GHR, Goldoz S, Darvishi A, Ghamar Zad F. Survey of environmental knowledge, attitude and skill level of preschool teachers in Tehran. *Quarterly Journal of Education*. 2019; 137:111-128. Persian.
- [5] Karimi J, Abbasi H, Eydi H. Sociological explanation of the social consequences of participation in sport based on data theory. *Research in Educational Sciences*. 2019;7(16):17-44. Available from: <https://doi.org/10.22089/res.2018.6136.1500>. Persian.
- [6] Ghasemi Roshanavand J, Bahrol Olom H, Andam R. Prioritizing the barriers to extracurricular participation in sport education using interpretive structural modeling. *Quarterly Journal of Educational Innovations*. 2019; 72:73-90. Persian.
- [7] Ghafouri F, Mottaghi Shahri MH, Honari H, Shahlaee J. Designing the mental health pattern of athletes participating in educational sport. *Quarterly Journal of Education*. 2019;7(16):17-38. Persian.
- [8] van de Kop JH, van Kernebeek WG, Otten RHG, Toussaint HM, Verhoeff AP. School-based physical activity interventions in prevocational adolescents: A systematic review and meta-analyses. *Journal of Adolescent Health*. 2019; 65:185-194.
- [9] Hamidi M, Vahdani M, Khabiri M, Alidost Ghahfarokhi E. Developing training strategies and sports activities of the Ministry of Education. *Quarterly Journal of Research in Physical Education*. 2017;1(14):33-50. Persian.

جسمانی و روانی را نیز منتقل کنند. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که افزایش آگاهی دانش‌آموزان درباره فواید ورزش می‌تواند به ارتقای روحیه، کاهش استرس، و بهبود عملکرد تحصیلی آنان منجر شود. در بسیاری از کشورهای پیشرفته، برنامه‌های آموزشی ویژه‌ای برای ترویج فرهنگ ورزش و ارتقای سلامت جسمانی در مدارس وجود دارد که شامل فعالیت‌های متنوعی از جمله کارگاه‌های آموزشی، اردوهای ورزشی و برنامه‌های اجتماعی است. در ایران، با این‌که علاقه به ورزش و فعالیت‌های بدنی در میان جوانان وجود دارد، آموزش‌های فرهنگی و بهداشتی هنوز به‌طور کامل به سیستم آموزشی ادغام نشده است. عامل دوم، حمایت روان‌شناسی از دانش‌آموزان برای مواجهه با چالش‌های ورزشی، دانش‌آموزان ورزشکار به دلیل فشارهای رقابتی، انتظارات اجتماعی، و چالش‌های شخصی ممکن است با استرس و اضطراب مواجه شوند که این عوامل می‌توانند بر عملکرد ورزشی و سلامت عمومی آن‌ها تأثیر منفی بگذارند. ارائه خدمات روان‌شناسی، شامل مشاوره و حمایت‌های اجتماعی، می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند تا مهارت‌های مقابله‌ای مؤثری را توسعه دهند، اعتماد به نفس خود را تقویت کنند و به مدیریت استرس و فشارهای رقابتی بپردازند. در کشورهای پیشرفته، برنامه‌های روان‌شناسی ورزشی به‌عنوان بخشی از نظام آموزشی و ورزشی به‌کار گرفته می‌شود و متخصصان روان‌شناسی به‌طور منظم با ورزشکاران جوان همکاری می‌کنند تا آنان را در دستیابی به اهداف ورزشی و شخصی یاری دهند. در ایران، با این‌که آگاهی درباره اهمیت حمایت‌های روان‌شناسی در ورزش رو به افزایش است، هنوز زیرساخت‌های لازم برای ارائه این خدمات در مدارس به‌طور کامل فراهم نشده است. عامل سوم، ارائه بورسیه‌های ورزشی به دانش‌آموزان مستعد می‌باشد. این بورسیه‌ها نه تنها می‌توانند به دانش‌آموزان کمک کنند تا از امکانات و منابع بهتری برای توسعه مهارت‌های ورزشی خود بهره‌مند شوند، بلکه انگیزه و اشتیاق آن‌ها را به فعالیت‌های ورزشی افزایش می‌دهند. در بسیاری از کشورهای پیشرفته، سیستم‌های بورسیه ورزشی به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که ضمن تشویق دانش‌آموزان به تحصیلات و ورزش، از آنان حمایت مالی و آموزشی به عمل آورند. این حمایت‌ها می‌تواند شامل تأمین هزینه‌های آموزشی، تجهیزات ورزشی، و دسترسی به مربیان و برنامه‌های تخصصی باشد. در ایران، با وجود پتانسیل‌های بالای ورزشی در میان دانش‌آموزان، این نوع بورسیه‌ها هنوز به اندازه کافی توسعه نیافته‌اند و بسیاری از استعدادها به دلیل عدم دسترسی به منابع کافی از فرصت‌های ورزشی مناسب محروم می‌مانند.

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان در مراحل مختلف تدوین مقاله مشارکت داشته اند.

- [21] Graham G. Children moving: A reflective approach to teaching physical education. McGraw-Hill; 2022.
- [22] Shariati H, Tayebi Sani S, Fahimi Nezhad A, Kazemnejad A. Developing a sports strategic plan for girls' students of high schools in Golestan Province. *Journal of Human Resource Management in Sports*. 2019;6(2):315-331. Persian.
- [23] Mousavian A, Mehdipour A, Khoda Moradi M. A model of strategic thinking to develop the performance of sports managers (Case study: Sport federations of Islamic Republic of Iran). *Scientific Research in Sports*. 2019;18(43):165-186. Persian.
- [24] Pile Var E, Hamidi M, Honari H, Khabiri M. Designing and explaining the volunteer model in Iranian student sport. *Journal of Human Resource Management in Sports*. 2018;6(2):179-194. Persian.
- [25] Bason T, Grix J. Planning to fail? Leveraging the Olympic bid. *Marketing Intelligence & Planning*. 2018;36(1):138-151.
- [26] Nicholson M, Hoyer R, Stewart B. Sport development: Policy, process and practice. Routledge; 2011.
- [27] De Bosscher V, De Knop P, Van Bottenburg M, Shibli S. A conceptual framework for analysing sports policy factors leading to international sporting success. *European Sport Management Quarterly*. 2006;6(2):185-215.
- [28] Rycke JD, Bosscher VD. Mapping the potential societal impacts triggered by elite sport: A conceptual framework. *International Journal of Sport Policy and Politics*. 2019;11(3):485-502.
- [29] De Bosscher V, De Knop P, Van Bottenburg M, Shibli S, Bingham J. Explaining international sporting success: An international comparison of elite sport systems and policies in six countries. *Sport Management Review*. 2009;6(2):185-215.
- [30] Schwartz P. The art of the long view: Planning for the future in an uncertain world. Currency; 2013 (Originally published 1991).
- [31] Adib Roshan F, Talebpour M, Peymanizad H. Drawing the scenario of elite sports of Khorasan Razavi province in 1404 horizon. *Sport Management Development*. 2016;6(3):168-186. Persian.
- [10] Karhus S. Pedagogization of elite sport in the school system: Vested interests and dominant discourses. *Sport Education and Society*. 2019;24(1):13-24.
- [11] Azad Manesh S, Baghri Nov Parast KH, Sefid Khosh M, Sajadeye N. Education as 'Bildung' in Hegel's Phenomenology. *Ferdowsi Educational Journal*. 2019;9(1):26-47. Persian.
- [12] Seibert TS, Allen DB, Eickhoff J, Carrel AL. CDC childhood physical activity strategies fail to show sustained fitness impact in middle school children. *PM&R*. 2018; 12:60-65.
- [13] Acciai F, Yedidia MJ, DeWeese RS, Martinelli S, Vachaspati PO. School food and physical activity environment: A longitudinal analysis of four school districts in New Jersey. *Journal of Adolescent Health*. 2019;65(2):216-223.
- [14] Zhe W. The current situation of students' participation in extracurricular sports activities of private middle schools in Henan Province and the analysis of investigation. *Psychology and Sports*. 2019; 33:2015-2019.
- [15] Malm C, Jakobsson J, Isaksson A. Physical activity and sports—Real health benefits: A review with insight into the public health of Sweden. *Scandinavian Journal of Public Health*. 2019;7(5):127-143.
- [16] Dore I, Sabiston C, Sylvestre MP, Brunet J, O'Loughlin J, Abi Nader P, Gallant F, Belanger M. Years participating in sports during childhood predicts mental health in adolescence: A 5-year longitudinal study. *Journal of Adolescent Health*. 2019; 64:790-796.
- [17] Jones G, Edwards MB, Bocarro JN, Svensson PG, Misener K. A community capacity building approach to sport-based youth development. *Sport Management Review*. 2019; 17:132-145.
- [18] Cavallin S, Bennie A, George E. Exploring the barriers and facilitators to school and club sport participation for adolescent girls in Greater Western Sydney. *Journal of Sports Management and Social Sciences*. 2019; 22:75-115.
- [19] Nazari R. Developing strategic themes of Isfahan inter-school sport Olympiads. *Research in Educational Sciences*. 2017;5(13):231-248. Persian.
- [20] Abbasi Bakhtiari R, Farahani A, Keshavarz L. Develop a strategic plan with the sport and the championship Islamic Azad University SWOT-ANP. *Research in Sport Management*. 2019;8(1):139-153. Persian.

Citation (Vancouver): Monsef A, Namvar M, Moradi doliskani M, Jalilian S. [The Analysis of Factors Influencing the Development of Student Sports]. *Res. Sport Sci. Edu*. 2(3): 17-32.